

XVII.1.331

STANISLAI KONARSKI

E. SCHOLLIS PIIS

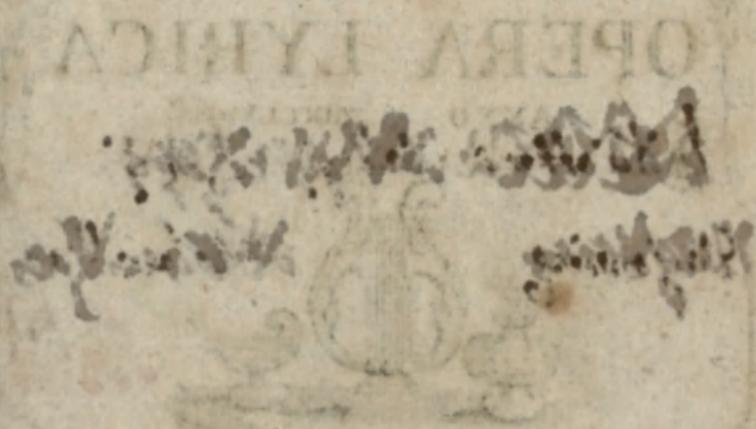
OPERA LYRICA

ANNO

MDCCLXVII

*la statua colori leggi
Vasenwerk Schauspieler*

EDITOR LECTORI.

*Ost deperditas, imo &
ab ipso Auctore com-
bustas complures, quas
in juvenili ætate conscripserat, Odas, pau-
cas quidem has, quas colligere potui, in
lucem edendas; neque pro Viris eruditis,
sed duntaxat ad juvandam facilius Ado-
lescentibus studiofis earundem intelligen-
tiam & captum, aliquibus notis eas esse*

A

illu-

illustrandas, censuit. Adjunxi his sermones Ejusdem duos , et carmen , quod jam fere deperierat, ad STANISLAUM Poloniae REGEM. Vanum id quidem et prope temerarium esset, Auctores Latinos nostri aevi, priscis illis Latinae linguae Parentibus , facultatisque Poeticae Principibus comparare. Venusinitamen et styli elegantiam, simplicitatem, ac claritatem, et sententiarum gravitatem, si quis fortasse p[re]a nostro clarissimo Auctore, feliciter propiusve affectus sit, tuo, Lector benevole, judicio decernendum relinquo.

Vale.

ODE

ODE I.

A D

JOANNEM Comit: WIELOPOLSKI,
Palatinum Sandomiriae.

De Simulatione hominum.

O fronte clara cni animus
nitet,
Intaminata candidior nive,
Et artis ignarusque tectae
Fraudis, et inspiens
nocendi!

Nec Cerberus, nec bellua centiceps,
Nec tam Medusae Te caput igneae,

A 2

Ter-

Terrent, et intortos capillis
Eumenidum patieris angues;

Vultus dolosi Te feriet magis
Aspectus: ut qui dulce fluentibus
Verbis, et improvisa laeto
Callidus ore tegit venena.

Aperta vis, et fronte palam truci
Intectus hostis me petat, aut fugâ
Subducatur, aut non nuda telis
Objiciam latera, atque pectus:

Sed quem fidelem, quem similem Tui
Putes amicum, qui caveas? Vafer
Vel inter amplexus, jocosque,
Exitium dabit innocentia.

Jam non inepte, noctis adultera
Somnique proles, exagitat Deos,
Quod ad cor infesti negârint
Exiguam male Dî fenestram.

Spleni

I. Moinus somno Patre, Matre nocte genitus.

Spleni * timerem forsan ego Tuo
Inter cachinnos, quos Tibi Regia
Cieret isthaec nostra, risu
Democriti sapientiores :

Nam tum videres praelia dissonae
A mente linguae. Scilicet infimis,
Summisque certatur, prior qui
Decipiet, meliusque fallet.

Ut pejeratur! perfida credulae
Illudit ut pars! brachia brachiis
Miscentur, osculisque * fervent
Ora, genaeque genis cohaerent.

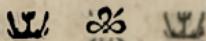
A3

Et

---

a. Ne splen pae risu rumpatur.

* In versu 3 Ode Horatianae: Horatius tertio versus pede utitur fare semper Spondaeo. Sarbievius suscepit unum Horatii, alterumve exemplum, Ode 3. Lib. II. *Sors exitura nos in asternam*, et Ode 19. Lib. II. *Disjuncta non leviter ruina*, ubi tertius pes est jambus, ut multis locis eodem tertio pede Jainbo usus fuerit: praesertim cum ita voces not positi e, ut nihil cantum, sonumque carminis vivient. Hoc ut respondere loco cuidam diligentissimum Critico.

Et labra labris, & manui manus
 Inserta, quorum mens odiis flagrat
 Vatinianis, et proterva
 Ira modum, seniumque nescit:

 Quorum (vetustae si qua fides rei) *
 Cremes eodem corpora si rogo,
 Se dividet cinis, malignae et
 Diffilient ab utrinque flammae.

 O more Patrum prisca fides! pudor,
 Sanctumque verum, non violabiles
 Nexus amicorum, o beata
 Simplicitas, animi nivesque!

 Iuste perosae nos hominum genus,
 Si jam redistis præcipiti fuga
 Ad astra? jam linquamus et nos
 Fana, laresque lupis, et apris.

At fas * Zagostj sit mihi vivere
 Tecum [Sorores staminani fecent]

Qaž

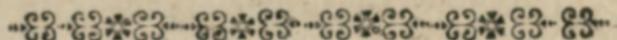
-
3. Eleoclis et Polynicis fratum infesti cineres in
 rogo se se separarunt et Hammae.
 4. Pagus amoenus in Provincia Cracovieſi.

Qui charus es charis amicis:

E veteri Tibi duxit auro

Natura mores, sparsit amabile
Et toto honestum pectore. Tu mihi
Credēris injuratus ultro,
Pace Diis Laribus relicta.

O D E II.

*Vaticinium e Juventutis educatione
de futura Republica.*

Discitur mox è pueris Virorum
Indoles: primis meliusque se se
Omne virtutis, vitiique semen
Prodit ab annis.

Scire vis, denis, quis abhinc futuras
Sit ¹ status ² lustris ² bona Civitatem

A +

Fors

-
5. Non evocando juramentis Deos lares, per quae
veteres jurabant.
1. Status Reipublicae seu Civitatis.
a. Dividito abhinc saeculo, seu 50 annis. Lustrum
quinque annos tenet.

Fors³ manet? vel fors mala? sume molli
Omen ab vngui.

Castra Praefectis, Patribus Senatus,
Curiae & Consis, pia templa Mytis
Quam bonis stabunt? studiis sagax in-⁵
cumbe Iuventae.

Inde mansuri cape fata Regni.
Qualibus pubem sibi format ipsa
Moribus, tales habitura Res est
Publica Cives.

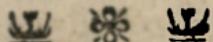
ODE

---

3. Fors, fortuna, idem quod fors.

4. Deus consiliorum.

5. Iucumbe studiis, id est, considera quibus rebus se
te occupat Iuventus,

O D E III.

Ad

*Clarissimos Juvenes Collegii Nobilium
Varsovienfis.*

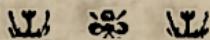
Candidi caetus hominum recentum,
Nuperi Cives, animaeque magno
Additae mundo, faculæ Promethéi
Vivida flamma:¹

Quod suum Vobis ² olor ante lethum
Ultimo plectri tenuique nisu
Occinit, sciri, repetique dignum
Discite carmen.

Adsit huc pubes nisi digna Phaebo:
At sacris exēste procul ³ profani.

Prima

-
-
1. Promethei ignem Caelo allatum homines animalse, Poëtae canunt.
  2. Seuex Poëta, cauus ut olor. Olores morituros canere, quidam scribunt.
  3. Juvenes profani seu impii à sacro cantu procul esse.

Prima res: Divum ⁴ metus esto! prima
Lex Sapientis.

Ni Iovis cautus vereare tela,
Nulla vis legum satis est. Honos quid?
Ipsa quid virtus? quid inane vani
Nomen honesti?

Quod ⁴ bonis aequa, quis enim malisque
Abuuat? dum sit scelus arte ⁷ tectum?
Ora nec, felix sine teste crimen,
Pervolet urbis.

Criminis vitam juvat innocentem
Fasque sectari, memores, ⁸ paratae
Quae piis sedes, quis in impiorum
Pectora vultur

Sae-

4. Dei timor, prima lex hominis sapientis.
5. Honor, virtus, honestum, sine Religione nihil sunt.
6. Quod *honori* viri nomen, bonis aequa ac malis denegari non potest. Honestas enim est *honoris status*.
7. Honesti sunt homines, quamvis occulte peccent.
8. At qui sunt memores alterius à morte vitae, et vulturis aeternum pectora rodentis, illi vitam innocentem ducunt.

Saevit arguto sine sine rostro.
Nil erit, nil est ita forte, nil plus
Inque mortales valet, ut futuri
Spesve, timorve.

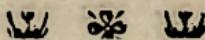
Iuverit post haec meminisse, ' tantum
Patria felici, ' Patria beata
Nempe felices licet esse Cives,
Esse beatos.

Laeta libertas ubi? quæ salutis,
Patria, spes est, pereunte? Durum 'o
Servitus nomen! nec habent verendum
A Iove quidquam

Pejus, irato , populi protervi.
Namque qui leges violent 'i eorum
Impiis Brontes, Steropesque cudunt
Vincula collis.

Servi-

-
9. Secunda à Religione res, cuius luvenes memores
esse oportet , eorum felicitatem, è Patriae fe-
licitate pendere. Ubi enim erit libertas, ubi
salus nostra, si Patria perit ?
  10. Servitute nibil durius, nec populi pejus à Iove
puniri possunt, quam servitute,
  11. Brontes & Steropes fabri Vulcani, fervilia vinci-
la cudunt in violatorem legum.

Servitutem non metuis? quid ergo
Liberum nasci? [pudor et nefas!] quid
Usque nutriri vetitâ¹² Tyrannis
Profuit aurâ?

Liberis eheu male nata proles
Civibus! Sors o lachrymanda Patrum!
Cara libertas, quibus empta tanto est
Sanguinis alvéò.

Si tamen vestrīs fluit ille venis,
Este virtutis memores Paternae,
Rebus et jam nunc Patriis, speique
Vivite magnae.

Vos labor, vos Sparthae imitata¹³ leges
Vita, dejectumque¹⁴ decet vibrato
Missili crustum, procul et petita
Poma sagittis.

His

- ^{12.} Quid nasci, quid educari profuit in libera gente?
^{13.} Durissimae erant Sparthae leges educandae lu-
veututi praescriptae, labor, fames, flagra, &c.
^{14.} In Balearibus Insulis, Matres efurientibus filiis
crusta panis et similia jentacula in sublimi
trabe ponebant, quae funda jaculove dejica-
rent.

His egent artus studiis, in omnes
Martios usus.¹⁵ Potior necesse
Sit tamen Vobis animique major
Cura colendi.

Mira naturae ¹⁶ variumque pondus,
Atque mensuram, numerosque rerum,
Hospitem mundi attonitum, novumque
Nosse juvabit.

Proderunt olim cupidā retenta
Mente, per libros meditata ¹⁷ doctos;
Pace dum bellove, Senator, & Dux
Grandia promes,

Caeteras at res superet cupido ¹⁸
Tota discendi, bonus arte Civis. quā
Audias quondam. Huic studio Tibi do
Lustra quaterna. ¹⁹

Is

-
15. Exercenda sunt quidem corpora ad bellī usus, sed
major cura animi excolendi esse debet.
  16. Phyzicen, et Mathematicen callere, plurimum ju-
vat Iuvenes, novos mundi hospites.
  17. Lectio librorum juvat, cum lecta, et meditata in
consiliis pacis et bellī promentur.
  18. At imprimis cupeere Iuvenes oportet, ut discant
artem, qua boni Cives esse possint,
  19. Impendant huic studio annos 20.

Is sapit, prudens, is amatur et Dīs,
Qui comā leni, ²⁰ tencrāque tangi,
Anteit canos bene cogitatis
Rebus, & ausis.

Ille mox aptus docilisque, pectus
Molle virtuti sine lite praebet,
Et regi semper facilis, senili
Se finit arte.

Dura, nec fraeni patiens Iuventa,
Immemor, temnensque probe monentūm,
Objicit quam se male fana certis
Mille periclis!

Nonne percussum pelagus ruentis ²¹
Icari lapsu ? puerique saevus
Vos monet casus, temerè Paterna
Lora tenentis?

Iam

^{20.} Qui à teneris ita cogitat, ita agit, ut canus.

^{21.} Notae fabulae Icari, et Phæthonis è nubibus
deciduorum ob neglecta Pareuntum consilia.

Iam quod extremum moneam: decori
Anxius, pulchrae juvenisquam famae,
Colchicis ²² herbis fugit, & magis men-
dacia peste.

Plus venenosí neque scorpionis
Horret aspectu, nec abominandi
Strigilis pluma, neque turpis atro
Sanguine ranae.

Inscius fraudis, niveusque, centum
Laudibus praefert, titulisque centum,
Dicier verus, fideique cultor
Inviolatae.

Certa, quam solers imitetur, illi
Norma, mentitus Phocion in omni
Nec semel vita. Tamen ille magnas
Rexit Athenas.

Impu-

---

²². In Colchide Regione Asiae venenofissimae herbae
nascuntur.

Impudens Lethe pereat lutoſa
Tuscuſ 23 exofus, malus et magiſter
Principum, pravâ ſimulatione,
Hoteque veri,

Regias ut qui vitiavit Aulas;
Qui vafros ac artifices latentis
Callidos falſi, jubet eſſe, Regum,
Vappa 24 Miniftrros.

Vos 25 Aristides ego, Vos 26 Agrippas
Curiae ſanctae precor, atque caſtris;
Vosque fortes, innocuos, pios, ju-
ſtique tenaces

Opto. Pofcendum tacitis ad Aras
Rite fumantes precibus ſalubre
Corpus, vt mens & bona fit: benignis 27
Caetera Parcis.

ODE

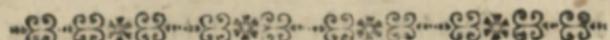
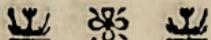
23. Machiavellus origine Tuscuſ.

24. Homo nihili, in quo nihil verae virtutis: qualls
Machiavellus.

25. Suminus & juſtiſimus Clivium Athenienſium.

26. Agrippa Auguſti Ottavij ſapiens optimusque Mi-
nifteſt.

27. Ut Parcae benignae, quam diutius fieri potefit,
vitac itamea confeſſent.

ODE IV.

AD

ADAMUM STANISLAUM
GRABOWSKI,

Principem Episcopum Varmiensem.

*Mala belli Prussici, esse irae Coelestis
effectus.*

O ! qui labores tutus inutiles,
Aestusque ponti è littore contuens,
Casus, volubilisque tecum
Ipse vices meditare fati:

Qui nunc Britanno, nunc domino maris ¹
Parere Gallo ² caerula conspicis:
Libensque binarum recenses
Parta ³ Semiramidum trophæa.

B

Non

-
1. Nunc maris victorem Gallum, nunc Britannum conspicis.
  2. Caerula l'ðtis, idem quod maria, quae caeruleo sunt coloris,
  3. Binæ Semiramides, duæ Imperatrices Romana et Russiae. Semiramis Assyriorum Regina toginarum celeberrima.

Non sectus⁴ aequè, quos tremit, et colit
Orbis, thronos tres, Regnaque maxima
Metire, fabuloque⁵ campos
Et patriis steriles arenis.

Emergit illis, & caput extulit,
Unita quem vis foedere triplici
Non terret; Alcides⁶ protervus
Geryonem nihil ut minacem

Expavit, et si mole tricorporem.
Qui solus, instar centimani⁷ Gigis,
Se dividit partes in omnes
Undique⁸ lynx, et acutus Argus:

Nunc

4. Quos orbis non aequaliter inter Principes sectus,
ne divisus colit Thronos tres, et Regna maxima
metiari ex una parte notum est: tria magna Imperia arma junxisse contra Regem Borussiae: Austriacum, Gallicum, & Russicum.
5. Alia ex parte metinris Marchiam Brandenburgicam
totam fabulosam, que Veteribus Scriptoribus
vocatur arena S. R. Imperii. *Sabloniere du St. Empire.*
6. Hercules ita dictus ab Avo Alcaeo, Geryonem Re-
gem Hispaniae, quem fabulae tricorporem mo-
morant, aggreditur.
7. Gigas Briareus centum manuorum.
8. Lynx visu animalium acutissimus.

Nunc ense prudens aggreditur pari,

Cauto retrorsum nunc resilit pede:

Et perdit, et refert omissas

Ancipiti sibi Marte palmas.

Quot faederatis, quamque potentibus

Pugnatur armis? illum aries stupet

Iam quintus, ut bello recentem,

Cingi Equitum, Peditumque nimbo.

Quorumve Regum? quotve superbiae?

Insultat? ipsa caede ferocior:

Unus, novo sceptro, manuque

Imperiis tribus hostis impar!

Quin ille dena clade animosior,

Majore semper castra quatit metu,

Victusque, Victori timetur:

Ut metuenda, cruento viso,

B2

Pyrrhi

---

9. Ver quintum, cuius signum aries.

10. Superbiae, potentiae, Virgil: *Lata Regem bellum
que superbum, id est potentem. Horatius:
Qua sitam meritis sume superbiam, Id est, fa-
mam & gloriam.*

11. Regum Europae Rex Borussiae penultimus.

Pyrrhi Pelidae¹² terribilis bidens;
 Aut qualis¹³ ictus cuspide, plus adhuc
 Ferocit, ac immane rugit
 Rex nemorum, nemorisque terror;

Et [ni ruentis sisteret impetum
 Cunctator ¹⁴ unus non superabilis]
 Daturus horrendas per arva

Proxima, perque remota, caedes.

Ter¹⁵ qui et ministram fulminis alitem
 Expertus, unguesque implacidos, nova,
 Nec ante vulgatas per artes
 Bella, novos meditatur ictus.

Aut ille tandem vincet, & ultimus¹⁶
 Ridebit, [ut quae sera dies vehit,

Latent

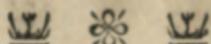
12. Pyrrhus, Rex Epiri, ex Peleo & Jove genus du-
 cens, contra Romanos armavit Elephantes. E-
 lephas est duorum dentium, viso colore ru-
 bro, vel sanguine exasperatur.

13. Leo.

14. Dauius invictus Imperator Auctriacus.

15. Tribus insignibus vitoriis Russorum fractus. Impe-
 tri Russici, insigne Aquila biceps.

16. Proverbiū Gallicū; Celui rira bien, qui rira
 le dernier.

Latent in incertis] aut si
Dis placet [et moritura vates¹⁷

Cassandra, si quod praecinuit malum
Omen Borussis] occidet, occidet:
Sed strage, qua texit, tegetque
Inumeros prius ille campos?

O mallet enses jungere¹⁸ Noricos,
Et Roxolanos¹⁹ ille suis, truces
In Thracas, attritisque lunae
Cornibus²⁰ Odriuæ,²¹ Eois

Regnis, et²² Urbi, demere compedes;
Quam Christianâ pube, mapalia,
Patresque grandaevos, & olim
Iam²³ steriles spoliare Matres!

B3 Non

---

17. Cassandra Trinom filia, Vates Trojana, quo nomine hic appellatur Mater Regis Borussiae, quae ante obitum, vulgo narratur male ominata fuisse de exitu belli praefentis; Omen tamquam vel nullum, vel falsum fuisse, belli eventus ostendit.

18. Austraciос.

19. Russos.

20. Odriuæ, Thraciae, Turciae, idem est.

21. Eos, Aurora.

22. Byzantio, novae Romae, seu Constantiopolii.

23. Effactas, senes, et jam pridem pariendo non idoneas.

Non ergo coeli vindicis esse rem
 Putes? aut nostri in generis necem
 Non saeva connivere fata?
 Quot jugulis eget expiari,
 Quo victimarum sanguine proluui
 Impurus orbis? Credo, ²⁴ Diespiter
 Offensus iratusque, dum igni
 Nubila divideret corusco,

Certos aquarum rumperet alveos,
 Montes abyssi, et pelagus solo
 Miseret, illinc inquinatos
²⁵ Turpe thoros, simul inde spretas.
 Ulturus aras, et Themidis ²⁶ fugam,
 Hanc ille belli perpetui facem
 Incendit, in caput Nepotum
 Prorsus avis sceleratorum:

Quibus

24. Diespiter, Iupiter diel, vel Deorum Pater cum fulmina jaceret.
25. Irretingonem, luxuriam, & injustitiam ulturus Jupiter.
26. Nota Themidis, seu Astraea ex terris in Caelos fugae

Quibus nefastos Relligio jocos,
 Et thura risus ²⁷ Sardonios movent:
 Qui templ a vel temnunt supremi
 Caelicolumque, hominumque Regis:
 Vel si frequentent, visere ²⁸ fornices,
 Cellasve lenarum, oppidò crederes:
 Qui nōsse se testantur, ²⁹ inter
 Nectaris, ambrosiaeque ripas
 Divos beato diffluere otio,
 Incurios nostri: à quibus audias:
³⁰ Si sit Deus quisquam? reliquit
 Res hominum, regit omne casus;
 Semenque brutis, ac animis idem est,
 Et finis idem. Sic vetitum bonis,

B4

Spe-

- 27. Sardonius, seu stolidus absque causa risus, à Populis Sardonii.
- 28. Fornices, loci impuri, à quibus fornicariæ dictæ, lenae, mulieres ibidem præfides. Adverbium *oppidò* idem quod multum, vel peritus significat.
- 29. Philosophi Epicurei, qui testantur, Superis nullam curam esse rerum mortaliuum.
- 30. Sermones impiorum de Deo.

Sperare; sic impune pravis

Omne nefas licuit, licetque.

Astraea terris iusta nocentibus

Exesse, jus et flagitio datum.

Risitque Praetoris ³¹ secures

Culpa ferox. Scelus omne tutum est.

Metum Deorum, tecta ³² lanugine

Exemit aetas, jam bene criminī

Matura, nec rudis struendi

Innocuae ³³ pedicas puellae.

Iam nuptiis nil prorsus ineſt sacri.

Iurata flocci Numina. Nec faces

Horret vel incestas adulter,

³⁴ Hercyniae cuimore Sylvae

Fas est solutis vivere legibus.

Caelestis haec non ira ³⁵ piaverit?

Hoc

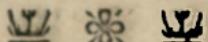
31. Praetoris, seu cuiusvis Judicis.

32. Lanugo: pili primum succrescentes, mollesque in
ba. ba Juvenum.

33. Pedicae, quibus pedes capiuntur; pedicas struere,
e it i. fiduci.

34. Hercynia Bohemica sylva pro quavis alia; more
sylvae, more belluarum.

35. Piare, expiare, eluere, iadū eſt.

Hoc fonte ³⁶ profluxêre clades:
Inde gravis mala longa belli.

At nos profano, tela Deûm, fera
Temnemus ausu progenies? Iovi
Infesta jam dudum propago?
Dura trucis soboles ³⁷ Typhaei?

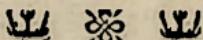
Densis Olympus fulminibus ruat!
Pudor fateri nos vetat impius,
Ictus ab ultrici Tonantis
Ire manu, pluviasque flamas.

Fas sint scelestis talia. Numini
Nos ritè sancto ³⁸ farre litabimus;
Iraeque, quae procudit enses,
Ter placido faciemus ³⁹ Agno.

ODE

-
- 36. Ethnicus quoque Poëta idem fatus est: *Secunda culpe saecula, nuptias primum inquinavere, & genus, & domis: hoc fonte arrivata clades in Patriam, populumque fluxit.*
  - 37. Fera progenies Typhaei, qui prius Gigantum, bella Jovi movit.
  - 38. Pan Eucharistico.
  - 39. Vitulâ, haedo, agno, facere, est idem quod facere.

O D E V.

A D

VENCESLAUM RZEWUSKI,
Palatinum Cracoviensem, Campestrem
Exercitus Ducem.

*De infraðo Regis Augusti III. rebus
adversis animo.*

Principis Cari [decet hocce nomen
Optimos Regum, Patriaeque Patres]
Principis Cari, mala , qui misertus,
Ut tua sentis. *

Cni salus Regis, cui vita Regis,
Est salus Regni, populique vita.
Si quid, Augusto, metuis finistri
Forte ? videsne ?

Qualis ¹ Ægei decus, alta rupes,
Objicit saevo latus omne Ponto ?
Et minas Euri, procul et furentes

Despiçit undas ?

Flu-

* Civis & Senator quo nullus aut moribus sanctior,
aut fide in Reges, meritis de Patria magis conspicuus,
aut ingeio & doctrina celebrior, multa excellenter
carmine latino & patrio scripsit de Regis afflitti fortuna.
1. Alta quaecunque rupes in mari Ægo, prorsus
immota.

Fluctibus tunsae quatuntur , illâ
Prorsus immotâ, pereuntque naves,
Glutiunt rictu patulo pilosae

Corpora ² Phocae.

Æolus claustris volitans apertis ,
Misceat terris pelagus ! quieta
Prospicit, motis titubare ripis

Funditus urbes.

Mugiant nubes, gravis ira Caeli
Fervidos ignes jaculetur ! illâ
Creber, illaesâ, resilit caduci
Fulminis ictus.

Robur invictae solidaeque mentis
Tale Dñs debet, quoties iniquae
Sortis, Augustus, petitur malignis
Undique telis.

Densus

-
2. Phocæ belluae marinae voraces, pelle pilosa in-
star canum tectæ.
3. Ab illa rupe iliacia creber fulminis caduc-
itus resilit.

Densus absumptam populante flamma
 Obruit Dresnain cinis, urbiumque
 Gemma pulchrarum cadit ! [O nefestas
 Militis iras !]

Ille deletae Patriae superstes
 Horridi spectat mala longa belli,
 Major Anchise, Priamoque flente
 Rudera Trojae.

Pectus haud illi tamen aere fusum,
 Regiae cladem, populi, Domusque
 Sentit, ut fas est, tener ut Maritus,
 Ut Pater, & Rex.

Patrii damnum grave Principatus ,
 Triste, captivae, simul urbe capta ,
 Conjugis funus , sobolisque sanctae ⁴
 Pignus ademptum.

Ille

---

4. Non longe post mortem Reginae Mariae Josephae
 Austriacae, Amelia Regina Hispaniae, Regis Filia
 obiit.

Ille sed , volvi bene cuncta, Divum
Lege coelesti meditatus, omnem
Fronte tranquilla placidaque , sati
Excipit urnam.

Ordinis gnarus, sapientiaeque ,
Conditum nutu moderantis Orbem,
Se sinit duci, facilemque jussis
Omnibus aptat.

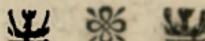
Ille non rebus tumidus secundis ,
Non & adversis minor est. Utraque
Prorsus ' Hassaei Ducis instar, aequa
Sorte beatus.

Ille quem nullis pavidum ruinis,
Quem sui semper similem, videbit,
Si ruat certis, propriisque motus
Sedibus Orbis.

Regis exemplo sapienter & nos
Juverit, quosvis ita ferre casus ,
Et frui longa, Pyliosque in annos
Sospite vita. Alea

---

5. Job. Vir de terra Hus.

Alea immutabilis est Deorum,
 Jacta quae de me fuit. Inque Caelo
 Fixa de nobis semel, addo, nunquam
 Interituris.

Saepe mortales inopina terrent,
 Incios seri penitus futuri;
 Sed Deus, quae principio carente
 Sanxit ab aevo,
 Quae sub aeterna latuere nube,
 Tempus evolvit veniens, diesque.
 Quidque Di pridem statuere, praesens
 Detegit hora.

Sed tamen si nunc male, non deinceps
 Sic erit semper male. Luci opacum
 Cedit. Instat ver hyemi. Cornisco
 Mite serenum.

ODE

---

6. Quae in Caelo semel stata sunt de nobis, ea ego
 addo rebus, quae nunquam interire, seu quae
 nunquam nos praeterire possunt.

-•፩•፩*፩•፩...፩*፩...፩*፩...፩*፩- •፩*፩•፩- •፩*፩•፩- •፩*፩•፩-

O D E VI.

A D

V A T E L U M,

Doctissimum de Jure Gentium Scriptorem,

Saxoniae desolatae calamitates.

Regibus, Musisque, Vatele grata:

Solius pennâ metuente falsi,

Saxonum , contra Ducis arma summi,

Jura tueris.

Audii primas docuisse leges

Nube devectam populos Minervatn.

Te, tuos Cives, hominumque latè

Te genus omne,

Quod licet, quod non licet, edocente,

Ipsamet per Te erudiisse gentes,

Et tuo, natura videtur ipsa,

Ore locuta.

Vi

i. Bello durante cum Rege Prusso, Vatelus pleraque pro Saxonia scriptus.

Vi sed injustae, modo fas & aequum,
 Pacis & belli sacra jura, quid sunt ?
 Dat suo terris documenta, tristi
 Misnia fato.

O Vitikindi populosa Regna ! ²
 Imperi sedes, meliorque pars, et
 Roma, quam dudum peperisse magnos
 Sensit Othones. ³

O et à saxis male nuncupata
 Fertilis tellus ! cui nec Tarentum ⁴
 Uberem glebam, neque disputet Cam-
 pania felix.

Artium mater : quid enim repertum,
 Callidis Gallis, Italis, Britanno ?
 Impigrum quod fors latuit ? quod acrem
 Saxona fugit ?

Fons

2. Vitikindus, celeberrimus Dux Saxonie, Carolo Magno Imperatore.
3. Tres hujus nominis e Domo Saxonica Imperatores.
4. Urbs magnae Graeciae in Calabria Regione fertilissima.
5. Scientibus, peritis, sagacibus.

Fons opum, multis, medio sub axe,
 Ditibus terris, populisque frustra
 Invidendarum: careas licet si
 Gange, Tagoque.

Sed quid haec Musae memoratis atrae?
 Hoc fuit nuper, fuit hoc beatum
 Illium, ' nunc est rogos, ac arena
 Andabatarum. '

Barbaris quid nos melius? ferinis
 Quidve Centauris, * Lapithisque? Plures
 Edidit strages ubi? plus an usquam
 Saeviit hostis?

Oppidis dudum, vacuisque pagis
 Parte centena, cupidus, vel ipsum
 Martiae pubisque laboriosae
 Tollere semen.

C San-

6. Arx Trojae Regia.
7. Gladiatores seu populi, qui clausis oculis digladiabantur.
8. Centauri, medii homines, medii equi.
Lapithae, populi Thessalicae bellis continuis, caedibusque clari.

Sanguinis, jam bis duodena caedes,
Miscuit tantum vel humo vel undis,
Sera vix diras reparare clades
    Possit ut aetas.

At nec unius sat erit quieti
Otium saecli, sinuosus Albis
Pristino flori bene restitutas
    Spectet ut urbes.

Omnibus tetrae cecinere Parcae
Terminum Regnis. Sua jam peracta
Fata sunt istis, eadem relictis
    Imminet urna.

Omnibus fors haec metuenda. Nam quis
Eximat duris vicibus vel unam
Gentium, vultus variante Luna
    Inferiorum? 10

Hae

---

9. Fluvius Saxoniae, infra Hamburgum in Oceanum influit.
10. Gentium, quae sunt infra Lunam, vultus continuo variantem.

Hae cadunt, his mox aliae resurgunt
Fortiores alterius ruinis :
Quae novis cedent: neque parcer istis
Serius aevum.

Fallor? an quisquam melior Deorum,
Augurî Vatem monuit finistri?
Spes bonas laevo ' ' tonuitque Caelo
Laetius omen?

Mercium sedes, & amica Musis,
Tempus ut saevi fuit, ante belli,
Copiae, sic post erit, audietque
Lipsia cornu.

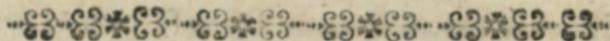
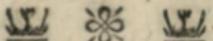

C2

ODE

II. Auspicia fauillora erant è laevo, quam è dextro
latere Caeli: Laetius omen tonuit, seu inton-
uit nobis spes bonas.

O D E VII.

In illud Poétae

Si vis nubere, nube pari.

Cum

ADAMUS, Dux in Klewan & Zukow,
Princeps CZARTORYSKI , Generalis
Terrarum Podoliae Praefectus, ELI-
SABETHAM Comit. de FLEMING ,
Supremi Mag. Ducatus Lithv. Thesau-
rarii Filiam, sibi connubio felici
jungeret. 1761. d. 19. Nov.

Et pares secum sociare dextras,
Et pares inter similesque, sacris
Nuptiis, gaudent hilares adeste
Dique Deaeque.

Sorte quid fausta, meliusque lectum
Par ut est istud? quod utrinque jures
Invicem natum sibi, grande seri

In decus aevi.

E

E Jagellonum serie vetusta,
Si Ducem clarum traho ? par origo
Ex Avo Nuptae : propriusque se fons
Dividit idem. *

Parte jam quantum thorus ex utraque
Splendeat ? quali radietque luce
E Sieniavitis, Lubomiriisque,
Valsteniisque ?

Balthici quondam Domini potentes
Littoris, quanto, veteres Flemingi, ²
Nomen illustrent, thalamosque Sponsae
Luamine ? specto.

Quaeve fortunae coeunt in unam,
Cerno privatos superare census:
Ipse sed novit Plutus, haec, an ille,
Ditior Haeres ?

C3

Hic

-
1. Duces Czartoryscii Magnus Cancellarius Lithuaniae, & Palatinus Ruriae Fratres germani, hujus Filius Princeps Adamus, illius ex filia Neptis Elisabetha Flemingia.
  2. Flemingorum Comitum familia potens & illustris in Pomerania.

Hic opes, aetas, genus, & venustas,
Mutuo certant, parilisque virtus,
Dona naturae, simul & magistrae
Palladis artes.

Diva nec Latona, ³ Parens, jugandae
Anxiam quae das operam juventae,
Lectius quidquam numeres, perenni
Faedere junctum.

Candidum spectes animum, probosque
Si Ducas mores ? Sapientiamque
Praecocem, Gallis, Italisque miram, et
Usque Britannis,
Si canant [ut nihil cecinisse Musae
Verius possunt] Patriae decus, Dux,
Spes, amor Gentis, populi voluptas
Deliciumque ?

Spiritu si raptus Apollinari ,
Praescius seri penitus futuri, è
Rupe Parnassi, hoc sine fraude, Vates

Praecinat omen:

Castræ

2. Latona Dea apud Veteres connubiorum.

Castra majori Duce, nec Senatus
Patre clarescet sapientiore,
Nec Themis Conso, meliore nec Res-
publica Cive:

Approbant carmen, sed idem sonoro
Replicant plectro Aoniae Camoenae,
Ac Viro dignae, super astra tollunt
Numen Eliae.

Gratiis nil jam superesse ternis,
Nilque Pandoræ superesse jātant,
Quo novo possint decorare celsam
Munere Nuptam.

Quippe Junonis, Veneris, Minervæ
Esse decantant opus absolutum.
Prorsus o tali nisi, talis Uxor,
Digna Marito !

Deligunt Di, quos cupiunt jubentque
Esse felices. Male caecus unit,
Quæ Puer connubia, sempiternus
Jupiter odit.

C4

Di

Disparē temnit: paribusque, prisca,
Stamen ex auro [nituēre quali
Saecla Saturnij] jubet arte cautas
Ducere Parcas.

Nos Patri, purum, niveoque tectum
Farre, biffena vice, pluriesque,
Nescium mortis, feriemus Agnum, ⁴ et
Semper eundem;

Fertili frugum, pecorumque terrā,
Meſſibus Vos et beet ut trecentis,
Sospites, salvos: * similique faxit
Prole beatos.

ODE

---

4. Christum sub speciebus Eucharisticis.
Hoc idem sautē precatus est Benedictus XIV.
Adamo Principi ſibi plurimum dilecto: Redi care Princeps in Patrem tuum felix: nube aufpicatō, & Te, Tu-
esque, simili Tui prole, fortuatos redde.

• ద్వారా ద్వారా ద్వారా ద్వారా ద్వారా ద్వారా ద్వారా ద్వారా

O D E VIII.
A D
JOSEPHUM de Prussis Principem

**Palatinum Novogrodensem , Equitem
S. Spiritus.**

Sermone cum Eo habito,

*De Patriae Libertatis incuriis, et
proditoribus.*

CI Te sollicitum tuae
De fatis Patriae, saepe quatit metus,
Si rebus, prout asfoles,
Prudens, Imperii Sarmatici, times,
Heroum Soboles, Avis,
Princeps ac Atavis edite fortibus;
Segni Pieridum choro
Linquamus tenerae ludicra tibiae,
Et

L Linquamus, ut otiosae Musae cantent ludicra & dulcia, nos res ipsi monet, barbyton, seu lyram tristem sumere. & pletrum fleibile, quod vel durissimum, ut aes triplex, pectus in planctus solvat, si verum est, quod canit lyrae Orpheus scopulos molliverit, & Eurydices ab inferis revocaverit.

Et dulcem strepitum lyrae.

Nos res ipsa monet, barbyton asperam,
Et tristem gravibus modis,
Ac plectrum potius sumere flebile,
Quod vel pectoris aes triplex
Solvat, si scopulos molliit Orpheus,
Si praedam tulit inferis.

Aures carminibus pandite, vos queis
Libertas nihil Patrum :

Tanto quae Proavis sanguine constitit.
O Cives male Liberi!

Donum, binae^a opibus ditius Indiae
Quo majore carent Dii,

Donum, quo melius nullum homini da-
Ultro perdere? quis furor? [tum est,
Quidquid reptat humi, vel secat aera,
Aut ludit tepido mari,

Devitat pedicas, rete fngit, capi,
Ac esse alterius, timet.

Auceps viginibus texat ut aureis,
Et gem-

^{a.} Orientalis in Asia, Occidentalis in America.

Et gemmis caveam, vafer,
Mellitas Arabum figat arundines,³
Si quid suavius & thymo:
Auro quippe nitens undique, liberam
Intus, carcer, avem trahet?
An structam Pario ⁴ marmore Regiam,
Quoquò vult volucris vaga
Campis aëreis, & nemori suo, et
Vasto preferet aetheri?
Includine finet, se crate ferrea
Ultro, magnanimus Leo?
Sessoremne suum sponte seret, liben^m
An fraenos equus induet?
Non invisa cui sit sua servitus?
Taedet vos nisi, liberos
Natos esse? piget vos nisi originis
Nolentis dominum pati?
Vos? Vos Sauromatae? olim genus in-

[scium

Et Ro-

---

3. Ex quibus in Arabia Felici dulcis succus exprimitur.
4. Ex Pare insula Archipelagi.

Et Romae & Capitolii ?

Clari posteritas inclyta vos Lechi ?

Nam quid ? [proh pudor & nefas !]

Sanguis Patricius non facis immemor

Quo non exitium Tibi ?

Quo non vincla pares ? Serius, ocyus,
Damno non reparabili,

Pulchra jure Patrum degener excides:
Servilisque probrum notaे,

Venalis, timida fronte, geres nepos,
Temnat quem generosior,

Cui quaesita neget Phyllis et oscula,
Dedignata Virum, cui

His contumeliam vocibus exprobret:

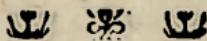
Quid

5. Qui nefatis Romam & Capitolium. Nam Sauro-matas nunquam Romaña potentia vicit.
6. Quem Phyllis, seu cara Uxor, nata libera, dedit-gnata ut Virum servilem conteinnat, cui oscula neget, & illi his vocibus contumeliam exprobret: O! Vir quid Te recordius, quid miserabilius, qui cum lis'natus liber, fecisti te mancipium, ut parias ex Te servos, sisque Caput & Parens nasciturorum mancipiorum. quae tradant August Neronibus, id est boni Principes Tyrannys. Boni enim Principes, uti Cyri, Titi, Aurelii rarissimi sunt.

Quid vecordius ? ipfemet
 Ortus liber, Avis ac Atavis Tuis,
 Servos, quos paries, dein
 Addes ? mancipiis tu caput & parens?
 Tradant quae Domini truces
 Post se se Dominis asperioribus ?
 Augustique Neronibus,
 Cyri namque, Titi, aut Aurelii, quoti ?
 Heu ! quo praecipitem trahunt,
 Imprudens quereris, fata Polone te?
 Quid frustra immeritos, levis
 Insectare Deos? dic peto sanius
 Quo me dicit in horridam
 Libertas temere versa licentiam!
 Legum nomen Jnutille. ?
 Nequaquam regimur legibus, at mali
 Nos leges regimus. Tamen
 Exleges populos dicere barbaros
 Fas

---

7. Deplorat legum contemptum, extititumque amorem Patriae, quo Romani, & Graeci tantoperè suam Patriam prosequebantur.

Fas est, et pueris licet.

Privatae cuivis tantus amor rei,
Ut vel pernicie suae,
Et fasces, & opes quaerere Patriae,
Profit Civibus impiis.

Nil illis Patriae, nil Reipublicae
Usquam nomine inanius :
Riderique potest, qui memoret, sua
Pro Roma cupidos mori,
Brutos, et Decios, & Fabium genus;
Aut qui, nil nisi gloriae
Virtutisque avidos, caetera pauperes,
Prae Persis opulentibus
Laudet Spartiatas, & Lacedaemonia.
Astraeae ^ quid ego fugam ?
Impunem scelerum quidve proterviam ?
Tacta Altaria Judici
Perjuro ? immemori fulminis & Jovis ?
His Urbes periére tot !
Haec tristem minitant gentibus exitum:
Cudunt

S. Deplorat Astraea, seu Justitiae exilium.

Cudunt implacidi Dij

His in genua graves libera compedes.

Jam quid certius! ultimum

Si non exitium nunciet oscines?

Regno fatidicus? cui

Desunt arma foris? consilium domi?

Si Vates cecinit bene,

Vis consilii expers, mole ruit sua,

Et quidquid viguit, perit.

Sed jam rauca¹⁰ mihi fila prementibus

Respondent digitis: diu

Tensa, languet iners et Citharae sonus.

Nec tantum mihi flaminis¹¹

Princeps, quanta tui vis calami. Tuum

Cunctis scilicet artibus [est

Doctas addere res, & nova lumina:

Nullum ferme genus tuis

Intactum studiis. Tu Zoroaste,¹² tu

Archī-

---

9. Avis auspicium ore canens.

10. Sed iam mihi fila lyrae rauca: nec benè respondent digitis prementibus.

11. Neque tantum mihi est spiritus o! Princeps, quanta vis inest tun calamo, qui in omni genere multa docte scripsi.

Archimede Magistro, iter
 Astrorum sequeris et vaga sidera.
 Tu rursum cupidus, vias
 Naturae ac animi scire reconditas
 Stoae, ¹³ Teque Platonicis
 Misces discipulis, & Samii senis. ¹⁴
 Jam vel lucida ¹⁵ Sardonyx, ¹⁶
 Vel gemnis facies eruta Caesarum, ac
 Nummis, quae nitet aureis,
 Aut incisa notis marmora publicis,
 Noscendi te avidum movent.
 Prisci cura tenet Te quoque temporis;
 Et nunc cautus origines
 Regnorum dubias, & variam vicem
 Scrut-

12. Zoroastes Bactrianorum Rex Astronomiae peritissimus. Archimedes Syracusanus celeberrimus Astronomus.
13. Porticus Athenis celeberrima Paecile dicta, in qua Zeno Autor Stoicæ Sectie Philosophiam profitebatur Stoa vox græca, non latina.
14. Pythagoras è Samo Insula oriundus.
15. Sardonyx genus gemmarum coloris rubei à Sardis primum repertae.
16. Laudatur Princeps à rarissima collectione veterum gemmarum cum vultibus Caesarum, & aliorum Heroum, à cognitione Veterum inscriptionum, à studio Historiarum, & Genealogiis Principum Poloniarum Familiarum editis, à vitis Imperatorum Polonorum descriptis,

Scrutaris, modo posteris
Majorum titulis, & serie mones,
Quonam sanguine sint fati.
Per te vita redit fortibus & bonis
Post mortem Ducibus: Viros
Et pennâ revocas immeritos mori:
Quorum pro Patria datae
Ingentes animae, pulchraque vulnera,
Virtutem melius docent,
[Torpentem penitus, si stimulo caret]
Exemplaque potentius
Incendunt veteris pectora frigida
Libertatis amore, quam
Altera gracilis fistula cum Lyra.

D

ODE

O D E IX.

*Execratio in malos Cives, proditores-
que Patriae jaſta.*

Caelo tonantis justa Jovis manus
Centum coruscis ignea nubibus
In Patriae prolem scelestam
Horrisono plue tela nimbo!

Sinesne saevas rodere viperas
Carae Parentis viscera? Si tamen
Lenti Dii fint, impiosve est
Jusſa sequi pede paena claudio,

Felixque crimen ridet, & omnia
Virtutis aufert praemia si scelus,
Si forte fors præsens bonorum est,
Dira pati nisi spe futuri?

At parte saltem jam ² Stygis alterâ
Dî fraudulentis Ixionis rotas

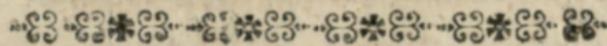
Para-

1. Si in vita praesente scelera impunita triumphant,
si bonos hic patroportet.
  2. O saltem in altera parte Stygis, seu in altera vita
meritis luant paenas!

51

Parate ! fumantesque taedas
Tisiphones, simul & sororum:

Pasti Medusae pectora sentiant
Virus colubri, rostraque vulturis
Edacis, aeternosque morsus,
Et Phrygii labra sicca Regis. *

O D E X.

In impium Poetam.

*Quicunque sit Auctor carminis de terrae
motu Ulyssipponensi.*

Jampie ! quid quereris? vesane! scelestes?
(quid audes?
Tantane rabie innoxios petis Deos?
Innocuae quare à virtutis, *Jupiter, ictu* *
Orditur! & cur *crimes* hanc prius
ferit?

D2

Heus

---

3. Tantali.

1. Auct r carminis de terrae motu arguit Deum. &
facetè quaerit cur Ulyssipponem plam & religio-
sam Urbem, & nou potius alias impias ever-
terit.

Heustu! si crimen, Divum prius ira feriret,
Quo obruisset jam tuum telis caput?
Tu vivis! caeloque moves Titania bella:
Typhaea proles! & manus gravis Jovi.
Fallor! an arridet nomen tibi forte Gy-
gantis?

Hoc ne tumescas rectius de te canam:
Vivis! & insultas toties? impune? tot an-
nis
Divinitati? vilis & foetens cimex!
Ingenio (fateor, quod non præstantius
ulli)
Ut destruas, quidquid sacri est, tantum
vales?

Nam tibi qui metro praestet, levioreque
plectro,
Scribatve melius, cogitet pejus, quis
est?

O he! sis sapiens! at haec sapientia, quan-
ti est?

Cui cum pecoribus est idem summum
bonum?

Lotus

2. Voluptas corporis.

Lotus fonte sacro (si jam id tibi dicere fas
est).

Non noscis aliam Cypriam praeter De-
am.

Tu sacra, tu Divos, tu nostra altaria te-
minis.

Pectus tibi, ipsis Gnidiae ³ votis calet?
Apis digna tuis sola est & thure voluptas.

Religio, Musis risus & jocus tuis.

O hominum faecem! tanto cui spernitur
ausu

Lex Christiana! *Legis & Lator Deus,*
Ridetur cui, mens rectrix improvida mun-
di,

*Infausta virtus, semperque beatum sce-
lus.*

Cui Deus errat, & hunc dudum malè di-
rigit orbem:

*Solisque nostrum casibus linquit ge-
nus.*

D3

Ju-

---

3. Cypria, Gnidia Venus in Cypro & Gnidia culta.

*Justitiae nomen cui nil, nisi vana chi-
merae*

*Imago, quam qui ridet, est felix latro.
Ipsos /aevapati nisi fata, piosque, probos-
que,*

Favere Superos impiis, terra, mari.

*Haec dum dira vomis noctuque diuque,
triumphas?*

*Non te Tonantis obrutum flammis ad-
huc?*

*Scisne? alium, cecinisse Epicuri de grege
porcum:⁴*

*Paenam scelestos insequi clando pede?
Durum me dicas saevumque? videlicet
in Te*

Nobis nihil? Tibi in Deos tantum licet?

ODE

---

4. Horatius ita seipsum nominat.

•••••••••••••••••••••••••••••••••••••

O D E XI.

A D

C O M I T E M A R A N D A,

Principem Virum Optimatemque Hispaniae, Equitem Aurei Velleris, nuper Legatum Catholiçi Regis ad Regem & Rempublicam Poloniae; deinde Supremum Hispaniae Exercitūs bello Lutitano Ducem.

*Post pactas conditiones Pacis 1762.
decantata.*

Nomine Civitatis Varsaviensis.

Dux Aranda, Atavis edite ditibus,
Nostrae delicium dulce, Tuae decus
Gentis, laurigera Martis in otio,
Jam nunc ecquid ages manu?

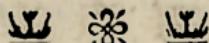
Prudens, inter eos non ego Te Duces
Ponam, flamma, cinis, quēis placet, Urbi-
Qui turres sepelit, tecta ruentia, et [um
Moles aequat humo graves.

D4

Vi-

I. Familia Aranda haereditario gaudet titulo, *homme riche d'Arragon.*

Victori placeant rudera barbaro,
Ac gratus vacuis fit sonus aedibus,
Et desertus ager, fana, lares, domus
Olim non habitabiles.

Sed concessa feris tuta cubilia
Apris, atque lupis antra rapacibus.
Te mitem genuit, nec cui lenius
Natura ingenium dedit;

Si Te praecipitem vividus impetus
Hostes in medios perpulit, hostibus
Instar Te voluit fulminis: at bonum
Victis, Te voluit Patrem.

Tu luges miseros, Tu pia lumina
Oblectare caves cladibus horridis.
Te suspiria lamentaque Virginis
Sponsi funera flentis, et

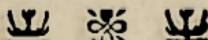
Voces

Te maerentem lacerant suspiria, lamenta, &c. voces Matrum, agmina Conjugum, orbitas servi. &c.

Voces militibus dira precantum
Matrum, Te tenerarnm agmina Conjugum
Longas sparsa co.nas, saeque praelia
Detestantium inaniter,

Te tristis senii flebilis orbitas
Maerentem lacerant, non secus ac Tuis
Damnis atque malis. Illachrymantibus
Haec spectas oculis Parens.

Non fusum aere Tibi pectus aheneum.
Insunt mollia praecordia. Quin piget
Te mox cernere, si vel tacitus dolor³
Udis excubat in genis.

Ingens fama, decus (velificant cui⁴
Heroes, proprio sanguine Civium
Mersuri Patriam, Regnaque tristia)

Non tanti tamen est Tibi,

Vitam

-
3. Cernere nou potes vel tacitum dolorem, qui excubat in genis udis, seu quae lachrymis confusae sunt.
  4. Heroes saines velificant seu famae inserviunt non pariendo sauguiui suorum Civium.

Vitam non reputes Civis ut unius
Pluris. Dispereant! quèis hominum crux
Vilis, ferta sui qui capit is, nece, et
Terrarum excidio parant.

Jam cum sis animo, qualis inest Tibi,
Nil humanius ut Te sit; Ohe! quibus
Non te continuo laetitiis eâ
Incessisse putem die?

Quà consanguineae Pax Lusitaniae
Affalsit. Sed enim gaudia quae simul
Devexit trepidanti Oceano Tagus?
Quove urbem eripuit metu?

Non sic, si Libici se catuli novis
Felix explicuit caprea dentibus,
Rupes laeta salit, summaque montium
Vix tactis quatit ungulis;
Non

5. Flumen ad Olyssipponem.
6. Olyssipo Princeps Urbs Lusitanæ extremo pericolo erepta, qua laetitia incesserit, terna limitidine illustratur. Caprea dentibus Leonis explicata, Allite ex ungue aquilæ elapsa, Hostia, quæ collum securi subducit, & rupto fune exiit.

Non sic armigeram si Jovis alitem, et
Ungues implacidos fugit avis, nemus
Cantu implens, volucres ad modulamina
Centum vocibus evocat;

Non sic hostia, quae jam prope sanguine
Manatura, sacris colla securibus
Subduxit, subito libera, currit, et
Ruptis funibus exilit;

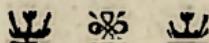
Ut jam nunc hilares laeta dies agit,
Impendente diu functa periculo,
Et casura Tuae victima gloriae,
Olyssippo mari potens.

Sic jam Pax nivea nube super redux,
Felicis populos visit Iberiae,
Quam cornu sequitur divite copia,
Ac spargit bona Faustitas

Et

---

7 Hispania ab Ibero amne Veteribus nominata.

Et fruges, & opes munificâ manu,
Quam cingunt comites & Themis, & Fi-
Terra ut sitque mari jus cuivis suum, [des,
Nec leges fine moribus.

Jam tutae volitant per pelagus rates,
Portus querere nec cogitur invios
Mercator, timidus cedere Nereo,
Aut praedonibus omnia.

Et pagos vacuos, & vacua oppida
Jam Lucina novis prolibus anxia
Instaurare, parat criminis inscios
Castis connubiis thoros.

Has res, haec hominum laetius otia,
Captarum spoliis aspicis Urbium:
Nec fas esse putas, ut Tibi laureae
Humani generis bono

Constent

8. Mari. Nereus Deus maris.

9. Dea parturientium.

¶ * ¶

Content. Innumeris pax potior Tibi est
Semper visa triumphis; nec obesse, ¹⁰ vis
Major, si interea cedere tempori, et
Fortunae jubet impari.

Nam belli cecidit si secus alea?
Rebus, quas homini nosse datum, optimis
Pax semper melior, propitio Jove,
Rerum damna resarciet.

Curas mitte graves. Sollicitam Tibi
Mentem gratuito ne quatiant metu,
Venturi (cave) praesagia temporis:
Cautis linque futura D̄is.

In mentem revoca gaudia, Regiae
Quae nostrae dederas; Festaque, copiâ,
Pompâ, compositis rebus, & ordine,
Graiiis aemula caetibus. ¹¹

Tunc

---

10. Non videtur Tibi id quidquam obesse gloriae Re-
gni, si major vis cedere jubet tempori. & for-
tunae majori. Magna Britannia eo bello, me-
liore fortuna ufa est in America, quam Hispania,
quae ob Cubam, Havanamque recuperan-
dam coacta fuit bello desistere.
11. Tam bene ordinata festa publica, ut apud Grae-
cos celebriores ludi.

Tunc jam diximus: ut rarum habitura sunt,
Exactumque Ducem castra! ¹² Probat Vi-
Disciplina, reique ordo domesticae, [ros
Summis Imperiis pares.

His Te dignius, aut magnificentius
Pulchris Varsaviae nil fuit otii,
Quæis Urbem, Proceres, millia Civium
Traxisti. Sed enim deus
Quis Te Sarmaticis gentibus invidus,
Ad metas properantem Herculis ¹³ ultimas,
Nostris eripuit semper amoribus
Quaerendum? Reliquum quid est
Jam nobis? nisi Te perpetuis palam
Votis, omnibusque ac precibus sequi:
Tranquillum, incolumem, Te Patriae diu
Servent ut Superi Tuae.

Dum

^{12.} Qui domum & familiam propriam bene regit, be-
ne recturus putatur Civitatem. & exercitum.

^{13.} Metæ Herculis, Gades Insulae in ora Hispaniae
Bæticae ad Oceanum sitæ.

Dum faecunda mari Virtula Balthico

Mefles Sarmatiae devehet annuas,

Servabit memori Sarmata pectore,

Quas Aranda potens, opes

(Totus deliciis dum populi vacat)

Hic fudit: Veterum sacra, ¹⁴ Quiritibus

Ne fint invidiae, munera Cæsarum

Saturnalibus edita.

ODE

- ^{14.} Ne fint invidiae Quiritibus, seu liberis Polonis nobilibus, munera Cæsarum, quae edere solebant Romæ, fertis praefestum Saturnalibus.

•Ε3·Ε3*Ε3··Ε3*Ε3··Ε3*Ε3··Ε3*Ε3··Ε3·

O D E XII.

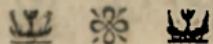
A D

CLARISSIMUM JUVENEM
VINCENTIUM POTOCKI,
recens è Collegio Nobilium egreſſum,
Die Ejus Nominis.

*Quo suo jam vel ab hac aetate respondeat
Nomini, Vates illi offert exemplum Sci-
pionis, qui captam Carthagenaे Puella-
rum formosissimam, Filiam Regis ♂lter-
getum, connubio, Allucio Juveni Celtibe-
rorum Principi, promissam, intactam ei-
dem reddidit; ingentemque auri summatum
ab Allucio sibi oblatam, spretamque, doti
Regiae Puellæ adjunxit, ita simul libidi-
nem, avaritiamque continentissimus
Adolescens vicit.*

Ut Tuō jam Te similem paremque
Nomini præstes, quid agas? Trophaea
Fac refer de Te potiora, vince
Te met & ipsum.

Ille

Ille Romanā Juveniis, suaque
Gloria major, Libiaeque terror,
Norma sit, clarus minus Africanis
Scipio Lauris,

Regiam quam dum ' (cui cedat ante
Caeteras, pomum Cypriae,) Puellam,
Insciam noxae, nimium stupenti
Reddidit hosti.

Tela sic fregit, nec acutiore ²
Alitis vinci pueri sagitta
Passus, immenso neque Celtiberi
Principis auro.

O triumphator ³ Paphiae, Plutique!
Quippe quid majus Duce continente?
Quo magis dudum tumuit superba
Roma triumpho?

E

Sic

-
1. Cui cedere debet primum Veneris Cypriae inscri-
ptum: *detur pulchriori.*
  2. Vinci non est passus Cupidinis asti pueri sagitta.
  3. Veneris ita à Papho dictae, & Pluti divitiarum
Dei.

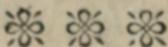

Sic opum nec Te superet cupido:
 Non & à porco sene dicta turba: ⁴
 Molle, si virtus, studiumque famae,
 Pectus adussit.

Te probi mores, pietasque fuci
 Nesciens, laus & cito profuturi
 Ingeni, rebus Patriae, Tuisque,
 Largius ornant.

Dī spei nostrae, nec inane de Te
 Magna spondenti mihi, Dī benigni
 Annuant! at tu memor esto fati
 Vatis amici:

Semper Heroum, Venus, est venenum:
 Herculem fuso subigit ferocem:
 Et bonae menti, sapientiaeque
 Diffidet omni.

ODE

-
4. Non te superet Epicurea turba. Horatius se ipsum
vocat Ep curi de grege porcum
  5. Hercules cum sua Omphale fusum duxisse memo-
ratur,

• • • • • • • • • • • • • • • • • •

O D E XIII.

PÆAN AD CHRISTUM,

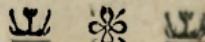
De castis tribus Josephis.

Nate Divina sine labe Mente,
Auctor & casti sacre fons amoris,
Fonte, cristallo, nive, luce solis
Purior ipsâ.

Quanta pulchrorum tibi litorum
Messis aspergit! Tibi quanta nectunt
Integri vitae, scelerisque puri
Serta Josephi!

Nam Duces sancti rigidos honesti,
Laude virtutis similes eadem,
Terna Josephos Superis, & Orbi
Protulit aetas.

Unus incestam Dominae pudicus
Vicerat flammarum Juvenis, tulitque,
Dum fugit, clarum, sine teste, Caelo
Teste triumphum.
E2 Alter

Alter innuptae, celebrisque iniro,
 Virginis, partu, Comes, atque Custos,
 Arbitr̄, tutor, Pater educati
 Numinis almus.

Tertius lustris decies novemque,
 Integram Caelis animam fidelis
 Rite servavit, niveamque claris
 Intulit astris.

Prospero pugnax animosus infans
 Marte, devicta styge, ' castitati
 Vixit aeterno, sapientiaeque
 Faedere junctus.

Sic & exemplum docili Juventae,
 Et modos vitae dedit innocentis,
 Nescius culpae, maculaeque, naevi
 Omnis & expers.

Hospit-

1. In tenera aetate pluries foeminarum illecebris impetratus, eas elulit, & vicit.

Hospitis nomen bene Nazareni •
 Geſſit, ac ejus bene nomen & rem,
 Prisca, quem dudum coluere Patrem
 Regna Canopi. *

Hujus ad laudes, & honore digni
 Bethleemita, Calasanctiique, *
 Virgines spargant, puerique dextris
 Lilia plenis!

Hi Juventuti Pugiles, Ducesque
 Aspici digni! scopulos pudoris
 Inter & syrtes, & in omne proni
 Dedeſcus Orbis.

Nunc Cataclyſmo denuo meretur
 Elui tellus, prope nunc honesti
 Pulsa lex, lapsis, vitiosiore
 Vivitur aevo.

At

2. Hospitis Nazareui, Iosephi Sponsi Virginis.
3. Aegypti, à Gauopo Urbe ad oſtium Nili ſita, ita dictae.
4. Familia perverius & illuſtris Hispaniae, Parens Iosephi Calasanctii.
5. Diluvium universale.

At libens castas, vacuasque noxae,
Qui colis mentes Deus, atque puris
Rite placaris manibus sub albi
Tegmine farris,
Conjugum serva thalamos fideles,
Et puellarum, Juvenumque mores
Fraudis ignaros, scelus omne castis
Urbibus arce.

ODE

.....
.....
.....
.....

O D E XIV.

In Verba Salomonis.

*Revertetur pulvis in terram suam, &
spiritus redibit ad Deum, qui dedit
illum.*

Eccles. Cap. 12.

A D

D U R A N D U M,

Ministrum Galliae apud Regem, & Rem-
publicam Polonam.

Frustra virentis flore superbens
Aetatis, annos quos sibi dempserit,
Apponat, aemulaeque tradat,
Innumerisque procis triumphet

Pro-

... Frustra proterva Virgo, superbens flore virentis
aetatis annos aemulae suae addat, quos sibi
dempserit; moris enim est, ut puerilae suorum
annorum numerum minuant, puellisque alii
annos augeant: Frustra proterva Virgo, & ar-
rogans Puella, quae ita se formosam existimat,
ut prae Venere ponum illi à Paride debea-
tur, frustra, inquam, se continuo in speculo
contemplatur.

Proterva Virgo, p^{rae} quoque Cypria
Pomum mereri se putet, arrogans
Puella, depictum repente ²
In speculo, meditata vultum.

Frustra jocosa captus imagine,³
Tensa manu se quaerat, & alterum
Miretur, immotisque nantem
Semet amet puer albus undis.

Frustra ligustris, atque rosis, nivi
Et certet ipsi, pocula qui Jovi ⁴
Praebere semotâ, jubetur
Prorsus Hebe tabulis Deorum.

De-

2. Nullibi ocyus magisque repente, quam in speculo
vultus depingi folet.
3. Frustra Hylas sua in fluvio imagine captus ad illam
manus tendit, & se in aquis querit, seque ut
alterum miratur, & natalem in undis fémāt
amat, in quas cum incidisset, meritus, in Hy-
cinthum mutatus fuit.
4. Ganymedes substitutus in locum Hebe amotae à
menitis Deorum; frusta, inquit, hi omnes
pulchritudine formae sibi placeant, cum mors
in omne pulchrum, & in omne turpe aequē
deserviat.

Desævit aequo pallida mors pede
In omne pulchrum, turpius & nigro
Thersites à Pelide caesi,
Et Phrygii senis ore faedo.

Formosa quaevis, hisque nihil minus?
Furore caeco proterit Atropos:
Cardos & urticas, & una
Lilia, trux, violasque miscet.

Luto quod exit, scilicet in lutum
Redibit. In se rursus humus trahit,
Et quidqnid effudit, resorbet
Cuncta finu capiente tellus.

Ex se renasci provida, perpetue
Natura gyro volvitur: & rotâ
Vertuntur aeternâ suisque
Se reparant elementa dannis.

At

-
5. Thersites turpis, & convitiator Achillis, à quo pugno occiūs. Achilles Pelides, Peleifilius.
6. /El. pi. ore.
7. Hisque nihil minus, id est nihil minus quam formosa, prouinde turpia, proterit Atropos, sem mors.

At sint idem isthaec, nascier, & mori,
 Ludantque notum terrea circulum,
 In pulverem, si pulvis, atrum,
 In veterem, sua terra, terram,
 Indesinenter si remeant vice:
 Diversa & multum fors animis data est!
 Mortale nil inhaesit illis,
 Nil, quod humus repetat, caducum.

Igni

---

8. Terrestria omnia in circulum verti videntur, id est: cum tempore quo in suum locum redire.
9. Si terrena omnia in terram indesinenter remeant, animorum fors est alia, hi enim in terram non remeant: nam nil caducum illis inhaeret, quod humo, seu terrae debeant, nil igni caloris, nil ponderis solo, nil humoris aquae, nil molles aeris, nil inquam, quatuor elementis debent, proinde in ea dissolvi nequeunt. Qui vero filios phisimile quidpiam Spiritui, quamvis in insimo gradu, cum D. Bernardo brutis etiam attribuit; esserunt simul melius, magisque immortalitatem animae humanae evinci a Creatoris voluntate, qui hominum spiritus ratione, voluntate, libertate merendi, vel demerendi donavit, proinde ad consequendam mercedem operum in futura vita eos conservat: animabus vero brutorum ratione & libertate parentibus, etiam si forte spiritus quidam essent, conservacionem denegat, easque imobilium redigit.

Igni caloris, ponderis & solo

Nil debet, udo nil quoque Nereo,

Aut aeri nil melle, rerum

Principiis animus quaternis

Nil debet. In se totus & integer,

Non seftilis, nil compositus, proin

In quasque dissolvi recusat

Posse, quibus caret ipse, partes.

Nec esse putum materiae modum

Affirmet, herbis quem male Colchicis

Insecit Uxor, in furorem

Carminibusque dedit malignis.¹⁰

Ignava nam quid materies tenet?

An est futuri prospiciens? memor

Lapsi? sciens praesentis? utrum

Cogitat? & bene cogitantem

Se

---

10. Lucretius Epicureus, qui herbis beneficis ab uxore praebitis in furias actus mortem oppetiit, animam è materia tali modo disposita educit.

Se nescit? utrum conscientia sit sui?
Novitne, quae se de nihilo, manus
Expressit? an se se ipsa versat,
Liberè in hanc, aliamve partem?

An ejus insunt forte atomis vagæ
Scientiarum semina, & artium?
Finesne? discriminne calleb
Illiciti, licitique moris?
Fortasse sunt? quae nolit? aut velit?
Quae judicet? quae materia ordinet?
Se forte res educat, ipsa
Inspiens, sapientiores?

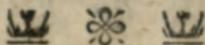
Sit spissa moles, sitve liquens? caret
His omibus. Si viribus ingenii
Quod praefitet, effingas? id ulli,
Nec tibimet tamen ipse credas.

•

Jama

■. Nec fingi quidem, aut credi potest, quod materia
praefitet intellectu, & ingenio.

Jam quod suam non habet in penu,
Qui det? ¹² Nec ergo fortuito venit,
Nec inde; sed caeleste prorsus,
Mens, Ratioque, Animusque do-
[num est.

Exhaustus illum pectore proprio,
Venasque in omnes ore Diespiter ¹³

Spiravit admoto: lutumque
Incaluit meliore flamma,

Quam raptus ignis solis ab orbibus,
Per fabulosi surta Promethei.

Est spiritus sacer, Deique
Halitus est, & imago nullis

Delenda saeclis. Hujus originis
Superba ¹⁴ dono temnat inutiles

Metus tenebrosae, brevisque
Sandapilae, neque fata tristis

In-

2. Nemo dat, quod non habet.

13. Diespiter, Jupiter dei Pater.

24 Hujus originis dono superba mens humana, con-
temnatur, necesse est mortem, nec de vita bre-
vitate, Deos inculet &c. Sandapila, feretrum,
sou tumba cadaveris.

Incuset, arctis limitibus Deos
Clausisse vitae tempora, patrio
Mens nata Caelo, perpes aevi
Lumen, inocciduousque soles

Visura semper. *Spiritus ad DEUM*
Qui fecit illum, quippe redibit, et
Torrens, in immensique gutta
Oceani remeabit altum.

Sic unde sumpsit principium dia
Mens, semper illuc quaeret & exitum:
Ni cymba nobiscum Charontis
Incidat in stygias paludes.

Sed

15. Nisi nos ipsum in stygem praecipitemus defle-
ctendo ab ultimo fine.

16. Ad ripas Vegreæ ubi nunc vicus est de Roboribus
[Rovers] querum nemus incolebant, ibique
caetus suos agebant Druidæ Philosophi Gal-
li. O! Durande, qui altâ sapientia excedis fa-
ctus Druidum quercus, & mentes, ac concilium
Philosophorum ad ripas Vegreæ celebrans
solitum.

Sed haec ne parvae convenient lyrae ?
 Quo Musa? Quercus ¹⁶ o Druidum sacras,
 Mentesque sublimes, Vegreae
 Concilium vetus omne ripae
 Excellis altâ qui sapientiâ,
 Durande, quo nec porticus ¹⁷ ulla, nec
 Frequens ¹⁸ Academus, nec olim
 A Samio ¹⁹ Duce Secta nota,
 Praestantiorum Philosophum audiit,
 Ne carmen audax temne: severa Te
 Decent, sed & Musis amico,
 Vena Tibi ²⁰ Venusina ridet.

ODE

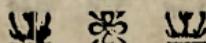
---

^{17.} Stolcorum.

^{18.} Academus Fundator loci Academia dicti. In hujus inferiori Gymnasio quod proprio Academ'a dicebatur, Plato Philosophiam magnâ discipulorum frequentiâ professus est. In superiori autem Gymnasio, quod Lyceum vocabatur, Aristoteles suos in Philosophia instituit sectatores.

^{19.} à Pythagora.

^{20.} Vena Horatiana. Venusum in Apulia Patria Horatii.

..... 3.....

O D E X V.

Juvenilis aetas perbrevis.

Triste lugebit senium Juventus,
Laeta quae vixit nimium: sequuta,
Quà praeit caecus puer, & pharetrâ
Notus & arcu.

Tota cai aetas hyemi parandis
Frugibus solers, cui mite ver, et
Udus Autumnus salit otiosae
More cicadae.

Praeterit pulchrae breve ver Juventae,
Flos & aetatis properè caducus.
Imminet, rugis, tremuloque bruma
Hispida vultu.

Serpit, heu intus, taciteque rodit
Offa gliscentis caries senectae.
Vosne formosos? Juvenesne semper
Eſſe licebit? Qui

2. Cupido. Juventus quae sequuta est cupidinem lugebit.

Qui² rotas Phaebi rapiunt, iidem
Non reversuros, Pyrois & Aethon,
Avehunt annos, procul ultimoque
Aequore mergunt.

O D E XVI.

A D
J O A N N E M B O R C H ,
Palatinum Livoniae,

cum stabilienda rei nummariae
totus incumberet.

Opus est benefacere invitae multitudini.

O lim temporibus qui melioribus
Nasci dignus eras, o Reipublicae
Tam paeclare Senator!

Quam nil Philosopho minor:
Summarum nisi res est ea mentium,
Totum se Patriae tradere commodis;

At qui , sponte perire

(Quales Andabatae¹) ruunt,
F P rae-

-
2. Pyrois, & Aethon equi Solis, qui rapiunt currum so-
lis, rapiunt & annos non reversuros, eosque
videntur iu seculo mergere.
1. Andabatae Populi clausis velamine oculis pugnare
soliti. Qui sponte perire, seu ut pereant, ruunt,
quales erant Andabatae.

Præter fata, furor quos rapit in suam
 Caecus perniciem, rejicientibus,
 Exosisque salutem,
 In pæceps & euntibus,

 Dextram tendere, opem ferre piam, bonis
 Hoc par est Superis, Disque simillimum?
 Virtus non hominum haec est:
 Saltem semideos, decet.

 Vecors, non hodie scilicet, optima
 Fastidit populus, pars, male credulus,
 Pars, obtusus, & asper,
 Pars versatilis, & levis;

 Mutari facilis: sed sapientiae
 Jussis, qui indocilis flectere se neget:
 Densas oxyus Orphei ²
 Sylvas ut lyra moverit,

Et

2. Ut Orpheo facilis fuerit sylvæ, & rupes lyræ, &
cantu inovere, quæ ut hi indociles homines
infletti possint ad iussa & leges sapientiae.

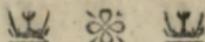
Et rupes³ Salios civerit ad modos.
Felix esse quidem discupit,⁴ esse sed
Felix nescit: et aestu
Ferventis pelagi minus

Tranquillus fremit, ac motibus omnia
Incertis agitat. Sed cui? quam Tibi est
Vulgi nota vel undis
Inconstantior indeoles?

Callet nemo, hominum Temelius genus.
Aest cordi Tibi fors illius, & bonum est.
Urgens⁵ passibus aequis
Semper Cynthia Cynthium,
Desudare diu, nocteque Te vident,
Testes, quidquid agis Civibus utile.
Jam docte meditatas
Patrum Curia res stupet,
F 2 Ac

---

3. Salios ad modos, id est: ad choreas. Salii Sacerdotes Martis apud Romanos, saltando cultum Diis exhibere soliti.

4. Populus.

5. Cynthia Luna, Cythius Sol, à monte Cynthio nomen habent. Luna, quae semper Solem urget, id est: consequitur passibus aequis, seu aequalibus, Luna & Sol Te videat diu, noctisque.

Ac cum Rege probat: quid populus? stre.
Et pro more suo garrit ineptus: at [pit!
Donis & benefactis
Invitus fruitur Tuis.

In pulchro properum tramite gloriae
Nil te sistit, at est sat Tibi, publica
De Re, Te meruisse:
Totus gnarus & anxius

Firmes ut Patrias consiliis opes,
Praevertis monitis damna salubribus.
Ranarum ⁷ utque retardat
Phaeben, vociferatio,

Sic plebeius & clamor, ab orbita
Recti. Te revocat. Legitimum Tui,
Seram posteritatem,
Nescis non nisi judicem.

ODE

-
6. Praevertis, id est: avertis damna.
7. Utque ranarum vociferatio Phaeben (lunam) non
retardat, sic nec Te plebeius clamor ab orbita
recti avocat.

• 83 • 83 • 83 • 83 • 83 • 83 • 83 • 83 • 83 • 83 •

O D E XVII.

Sub initium Interregni Anno 1764.
Decantata.

ex illo Salomonis:

*Da mihi Domine sedium tuarum Assisti-
cem sapientiam, &c.
Sapientiae 9.*

Deinde

STANISLAO AUGUSTO,

Regi Poloniæ, Magno Duci Lithvaniæ,
&c. &c. &c.

Dedicata.

De Sapiente Rege.

Si quod profanis est vetitum, licet

Audire Vates: Sarmatiae novum

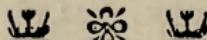
Regem daturus, sic Deos est,

Sic Superum Pater allocutus,

F 3 Me

I. Si profanis hominibus erat vetitum apud Veteres
audire arcana Deorum mysteria, id semper sa-
cris Vatis licebat; prouide Vates se praesen-
te Jovem Deos allocutum esse de Eleccione
futuri Regis Poloniae, testatur.

Me teste: Se quod rite colentibus,
Bonisque Reges det Populis bonos,
Probos, pios, fortes, tenaces

Justitiae: Sapientiamque

Locet beati ponè latus Throni;
Quae dictet aptas, feligat optimas,
Et pacis, & belli, secundis
Temporibus, dubiisque, Leges.

Haec 2 sceptra, sacra versat ubi manu,
Sancto Senatūs Concilio, Patres
Conscribit augustos: ad omne,
(E populo meliore quovis

Lecto) recenset munus idoneos.
Addit bonis calcaria, praemiis.
Cietque 3 tardantem mereri,
Utilium celebrata latè

Mer-

2. Sapientia.

3. Eum, qui tardat hñē mereri de latria, merces à
Principe pro laboribus utilibus, aliis collata, o-
mnibusque nota, excitat.

Merces laborum. Perdita spes malis.
Fortuna Cives deserit improbos.
Virtutis almae cuncta parent
Imperio. Patrios honores,
Non illa Avorum, sed meritis jubet
Gnava m Juventam quaerere propriis.
Greges adulantum, paratas
Venum animas, facilesque vendi,
Sublimis arcet limine Regiae:
Fasces & omnes flagitio eripit.
Intaminatis ipsa praest
Judiciis, nec in innocentem
Jus dat potenti. Si facilis tamen,
Si prompta culpae parcere supplici.
At crimen exerta protervum -
Terret, & insequitur securi.
Hinc triste ⁴ septis qualis olenibus
Lupus, canum qui territus agmine,
Arrexit horrentes capillos,
Perpetuaque fugare relicitis . Eru-

4. Hinc qualis lupus triste septis olenibus: ita Virgilius: *Triste lupus flanulis, id est: qui contrit et stabula, & septa ovibus, caprisque olenia.*

Erupit oris; sic miserabile,
Sic omni inaudax & pavidum loco,
Foroque, compitisque pulsum,
Ac domibus, scelus exul errat.

Seris nec aurum, vesteque triplici
Eget: nec Argi centum oculis thorus
Pudicus. Effraenes sat ausus
Paena vigil cohibet, nefasque.

Rectricis haec est vis sapientiae.
Illi⁹ 'ars est, nosſe, quid indoles
Gentis, quid innatus reposcat
Laudis amor? quid opum cupidio?

Non usitatis inde modis agit,
Urgetque motu perpetu, florent
Artes ut omnes: hicque acuto
Ingenio, vel adusque priscis

Res

5. Sapientiae regiae ars est; noscere gentem propriam, qualis sit indolis, utrum amore laudis, auctoruci cupiditate magis ducatur.
6. Sapientia agit, & urget motu continuo, ut artes omnes efflorescant; utque hic, qui est acutus ingenio

Res irreptas detegat, aut novam
Lucem repertis addat; at hic manu
Quam mente plus celer, stupendi
Res operis, pretiique magni

Effingat; (empturo illicium potens)
Desiderati sic opifex lucri
Sit certus, ac isto perennes
Fonte meent, remeentque num-
[mi.]
Primus regentis sed labor, ut parens
Faecunda frugum, rura Ceres colat:
Tiphysque ⁷ quaeſitas in omni
Littore, velivolisque clausas

Merceſ carinis, invehat Urbibus.
Gaudetque, privatam ſi opulentiam
Industriae debet, ſuasque
Quisque opera studiosiore

Res

---

ingenio, vel non repertas adhuc res in ſcien-
tia, artibusque detegat, vel jam repertis no-
vam lucem addat; At hic alius, qui celerior
eft manu, quam ingenio, effingat opera stu-
penda, magniisque preti, & quae divites ad
eimendum allicant &c.

7. Tiphys Argonauta, qui artem gubernandarum na-
vium primus egeauit.

Res semper urget, navus & impiger.

Re singulorum crescere publicam,

Cum nôrit, & commune magnum

Censibus exiguis parari.

Nec negligit, quas celat humus finu

Gazas avaro: viscera montium

Ferro secat, nigris & infert

Damna⁸ Pluti, Triviaeque Regnis,

Venas ut addat divitiis novas.

Tranquilla tutas sed teneant opes

Ut regna, tutelâ potenti, et

Viribus hic opus est, et armis.

Haec Rex futuri prospiciens, parat.

Ne consilii expers, quid trepidis agat

In rebus, incensâ sequatur

Dardanidem, Æneadasque Trojâ.⁹

Re-

8. Plutus, & Trivia, seu Luna, apud Poetas, Reges sunt subterranei.

9. Ne fugiat è propria Regia, uti Æneas, & Dardanidae, seu Trojani, ex insensa fugerunt Troja.

Recensve miles, ne rudis agminum,
Flammaeque, Martis turbet opus grave;
Constat, repentinis deesle
Et subitis animum, modumque,

Jn imparatos si celeri pede
Hostis vel impar ingruit. Otia
Rex nescit, eventura prudens
Providet, & meditatur alta

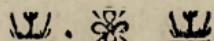
In pace bellum: vel socialibus
Paci suorum faederibus cavet,
Vectes ut aeternos ahenis
Det foribus, referet nec unquam

Templum Bifrontis. ¹⁰ Laetus, amabilem
Suo quietem si populo, eximit
Externa nec vis, Civium nec
Jurgia, pestiferaeque rixae.

Sed

---

10. Bifrontis Jani templum pace semper clausum,
bello referabatur.

Sed grata, somno si placido levat
 Fessos aratro cum Dominis boves',
 Nutantis, annosaeque quercus
 Umbra, soporiferaeque ripae.¹¹

In publicorum tunc operum novas
 Molitiones, pronus & integer
 Incumbit, ac Divos superbis
 Indigetes habitare templis

Jubet. Tener vel tunc inopum Pater,
 Infert asylis pauperiem piis;
 Doctas Juventuti Palaestras,
 Et mutilis, senioque fractis,

(Attrita quorum casside tempora)

Tunc Martiales aedificat Domos.

Tunc impedituras, feroci
 Hosti aditum per aperta Regni,

Com-

II. Ordo Gramm: Si umbra quercus, & ripae soporiferae levant placido somno fessos aratro boves cum Dominis.

Communit Arces: barbarus unde Dux ¹²
Nolit trecentis fulminibus quat.

Tunc pontium moles, simulque

Claustra vagis sinuosa rivis ¹³

Ponit. Viarum dulciss Appiâ, ¹⁴

Saxoqne stratum planat iter. Fora,

Nec arte dimensas plateas

Innovat, & meliore donat

Forma. Vetustae moenia Regiae

Corinthiis, aut Joniis modis

Exornat, ac in plebis usum,

Deliciasque profusus, hortos

Ludis aquosis instruit. In bonum

Commune, semper splendidus omnium

Provisor, ast illiberalis

Et fibimet nisi parcus ipsi.

Nil

12. Communit arces, quas Dux aliquis barbarus nolit, & metuat oppugnare, ne pluribus tormentis inde quatatur.

13. Repagula [Tamy, Suzy] in flaviis.

14. Appia celeberrima viarum, Româ Brundusium ducens, ab Appio Claudio Caeco, iaxo quadrato strata.

Nil Regiae dèest magnificentiae;
 Ast hac in ipsa, nil nimium. Pari
 Metitur ac aequa bilance,
 Qui veniunt, abeuntque census;

 Modumque cautus servat, ut exitus
 Venas opum ne praesuperet, neque
 Pars major absumatur Aulae ¹⁵
 Soricibus. Nihil esse novit

 Egente pejus Principe. Proprii
 Proin videri vult patrimonii
 Attentus argutusque custos:
 Sollicitus magis anxiusque,

 Non rem tributis augeat ut suam,
 Sed ut Paterna demat onus manu,
 Solventis è parvo, coloni,
 Et tenuem sibi vix agello ¹⁶

Prae-

-
15. Pescennius Imperator inutiles Aulicos forices appellare solebat.
  16. Bonus Princeps non auget, sed demit onera Colonorum, qui è parvo agello. & solvere, & tenuem vitam sibi praebere debeut,

Praebente vitam. Quippe bonus Parens,
(Ut est Parens, Rex officii memor)
Ceu liberos, & dulcis instar
Prolis amat populum, suosque
Cives, & unam respicit ut Domum,
Quacunque spectat Regnum habitabile.
Partitus, aequo jure natis,
Lance pari sua dona, nec plus
Feliciori, de Patria Viro
Sed plus merenti: vel probitas diu
Quem rara secrevit latentem,
Et tacitum, medioque vulgi
Exemit, aptum grandibus, & rei
Natum gerendae. Novit enim suos
Princeps: huic horas diurnas
Dat studio, vigilesque noctes:
Se seque totum sedulus usui, et
Unum saluti devovet omnium.
Nascantur è quo fonte, gnarus,
Regiajura, datasque nusquam
Fuisse

Fuisse gentes Regibus, at datos
Fuisse Reges Gentibus; haud sua
Se seque libertate frustra
Trux hominum genus exuisse,

Non ut Tyrannos, (sunt miserae quibus
Turbae gementum, grataque servitus:)

Sed ut pios, justosque Patres
Deligeret, memoresque se se

Certis teneri Legibus. His nisi
Subesse Reges se quoque sentiant,
Non temperatam vim, tumultus,
Seditioque nocens sequetur.

Odere semper, qui metuunt. Metu
Custode tutum nil bene. Vidimus,
Si non amor fulcit, fidesque,
Saepe thronos titubare celsos.

Hoc non timebit Rex Sapiens, cui
Potens in omnes ius animos dabit
Caelestis ac callens regendi
Ars homines. Cui sunt benigna,
Quae

Quae rite puris & manibus colit,
Supplexque placat Numina: Regios
Mores & exemplum sequente,
Ac studiis imitante magnis

Turba sui vestigia Principis.
Sic una mens est cum populo Duci,
Ut vera sectentur, Deoque
Digna, superstitione temnant.

Nôrintque Patrem Romuleum sacris
Praeesse summo sub Jove, qui ¹⁷ male
Obliviosos, impiosque
Cuspide saepe monet tremenda,
Quid possit? & quid juris in infimum
Telluris Orbem, Regnaque maxima
Sibi reservârit, Coronas
Ad lubitum arbitriumque mutans.

---

17. Jupiter, qui cuspide tremenda fulminum caelo
saepe demissorum monet impios, suâ infinitâ
potentiâ Orbem regi; quod et Horatius agno-
vit: *Caelo tonantem credidimus Iovem.*

Jam major, aut quae faustior accidit

Felicibus fors Imperiis? ubi

Cantare non fastidiosis

Regibus haec, cupidisque veri

Fas est. In Aulis stat male veritas:

At Rex Magistro Discipulus Jove

Qui regnat, huic primas in omni

Confilio dat, et aure prona

Audit monentem: sic male noxio

Errore liber, fraudibus, et dolo est,

Sic hostis est nulli, protervum

Quem Patriae nisi nōrit hostem:

Sic Patriae quo quisquis amicior,

Is certus idem, Regis Hephaestion;

Sic cara Majestas supernis

Disque placet, populis et imis

Æquè

18. Hephaestion in maximis favoribus fuit apud Alexandrum Macedonem.

Aequè. Polonis addite Regibus
Regem faventes o Superi! optimum
Quem nōstis, aut hucusque qualem
Vaticinae cecinere Musae.*

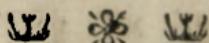
Sic pax beatos alma feret dies:
Sic prosperorum Civibus omnium
Spes omnis, et fortuna crescat:
Perque libros, per & ora saeclis

Narrata seris , gloria nominis,
Et laus, & ingens Imperii decus
Clarescat, audietque, toto
Gentibus Oceano revulsis 19

G 2

ODE

* Longior quidem iusto haec Ode est. sed longitudinem eius materie copia. & magnitudo excusat. Complexa est quidquid fere Principis officium continet, nihil in eo int' etum reliquise videtur.ad eum quasi quoddam compendium sanctoris Politices. & consilii accipi possit,
19. Ultra maria, & Oceanum habitantibus.

...E3...E3...E3...E3...E3...E3...E3...E3...E3...E3...

O D E XVIII.

In Anniversario die Electionis
STANISLAI AUGUSTI,
Regis Poloniae, Magni Ducis Lithvaniae.

*De vaticiniis Gentis Polonae cum
in Campo ad Volam Regem
eligeret.*

P H A L E U C I U M.

AD Volam situs, atque comparandus
Eleo bene, Martioque, campis,
Tectus Nobilitate purpurata,
Bislenos retro, *Campus*, ante Menses,
Cum fervens, animisque, vocibusque
Te concordibus ad Thronum vocaret,
Quantis ominibus, bonisque fatis,
Quantis auguriis, amoribusque,
Auditus mihi personare totius!

Prae-

I. Wola, pagus ad Varsaviam, cujus campi Electionibus Regum sacri. Eleus campus ad urbem E-
lidem in Peloponneto, confluxu totius Graeciae
ad ludos Olympicos, celeberrimus. Martius
campus, locus Comitiorum Romanorum.

Praedicit populus lubens, quod optat:
Et de Principe summa sperat. Ævum
Ac Saturnia jam redire Regna ,
Pars est vaticinata. Pars ab aethra
Astreæ reduci, foro remotas
Venales animas, locum daturas.
Pars Numen placidum , piosque nobis
Divos affore pollicetur, Aulâ
Pulsis impietate, trossulisque. ²
Pars, è semine fortium Virorum
Quod natura Viros, paresque priscis
Heroas dabit: hinc vigebit Almae
Pacis consiliis grayis Senatus,
Et belli studiis calens juventa.

Pagis, & Ceres, Urbibusque Tiphys,
Omnes divitias ferent, opesque.

G 3

Fun-

---

2. *Trossuli: Cohors Equitum apud Romanos, qui sub Romulo Celeres, & poste Flexumines appellati fuerant; Trossuli dicti, quod Trossulum opidum Hetruriae sine perditibus expulnassent. Sed cum fensi in effeminatos, lascivosque degenerarint, vox illa Trossuli dici coepit contemptim de iis, qui cultui nimio corporis studebent; hinc lingua nostrâ Patriâ Trossuli, [Tresntsie.]*

Fundent Sarmatici metalla montes.
 Nec lucentia Seribus,³ vel Indis,
 Nobis fas erit invidere fila,
 Lanarumque nives Ibericarum,⁴
 Sylvae lanificos dabunt Polonae
 Vermes, vellere prata nostra, nulli
 Cedent Hesperiae,⁵ nec Albioni.

Ætas artibus ulla percolendis,
 Aut plus ingeniis amica, nusquam,
 Quam sub tam Sapiente Rege, nobis
 Affulgebit. Opes, decus, salutem,
 Fruges, otia tuta, gloriaque,
 Hoc sub Principe fas sit ominari.

Haec

3. Seres populi Scythiae Asiaticae, è quorum regione
nō filia serica copiosius prodierunt.

4. Hispanarum, Baeticarum.

5. Hesperiae, seu Hispaniae. Albioni. Angliae, seu
M. Britanniae.

Haec praesagia, quaeque laeta de Te
Fuderunt simul hoc die Quirites,⁴
Felix, omina, vota, spes adimple!
Imo spes supera omnium! Tuaeque
Sis Gentis Pater, optimusque Regum.
Nil istis puto majus esse votis,
Nullum Dii quoque majus audiere.

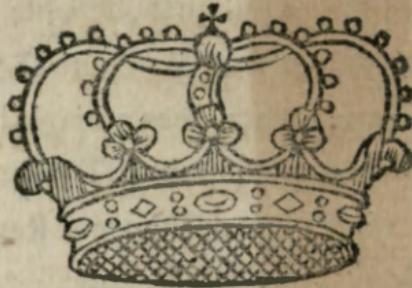

G 4

ODE

---

6. Quirites pro Nobilitate Polona. Quirites vero Romani dicti a Romulo Quirino, seu ab ejus, quam portare solebat, Canua, (*Trzcinia*) quae Sabine sermone vocabatur *Quiris*.

O D E XIX.

In Anniversariis Sacris
CORONATI REGIS
Ad Divos Regni Indigetes.

1765.

Quibus Regis, Patriaeque, res sunt
 Desuper curae, Superi benigni !
 Supplici, mites, placidas & aures,
 Flectite voto.

Hic dies pleno redit almus anno,
 Sacra lux magnae Populi saluti.
 Liberis certum melioris omen
 Gentibus aevi.

Primus

Primus hic cellæ diadema fronti
Optimi Regum, Patriæque Patris
Cinxit, & Regno nova fluēuantî
Fata reclusit.

Quanta bisseri peperere menses!
Pulchra Libertas, animamque Leges,
Et Themis, sedem penitus relictam,
Tuta recepit.

Consilî sanctus vigor, & Senatus
Tempta, jam dudum redière jura.
Spes alit bellax, avidusque priscae
Sarmata famae.

Mirus incessit calor & Juventam
Gloriae Patrum satis invidentem.
Quid boni non dent & opes, & artes,
Crescere jussae?

Prosperent haec Dī bene caepta. Multo
Thure fumantes adolemus Aras,
Imperi sortes ut eant secundae
Sospite Rege.

ODE

.....
.....
.....
.....
.....
.....

O D E XX.

A D

PAULUM THADÆUM

C Z A P S K I,

Generalem Praefectum Excubiarum.

De desideriis hominum coercendis.

B eatus ille, qui cupit nihil nimis,
Votis & imponit modum.

Qui mox recedit, à quibus, recta ratio,
Desideratis, diffidet.

Libens obedit & Deo, Deique vice,
Quidquid animus rex imperat.

Cui impotentes pectoris fluctus domat,
Tridente quasi, mens arbitra.

Non

I. Tridente; Neptunus sceptrum trium dentium gerit, mariusque apud Poetas imperat.

Non plus *& ultra*² noxiis cupidinibus,
Metamque præfigit brevem.
Cui vultus idem fortunae utrique obvius,
Utrâque non mutabilis.
Ast haec facilia Musis sunt cantu meis,
Dictuque prompta Stoicis,³
Quorum Socratica mentis immotae quies,
Tot intumescit laudibus.
Verum haec quieta sapientis malacia,⁴
Imago pacati maris,
Occultiore nec aestu libidinum,
Nec Æolis diris caret.
Nam parvus Oceanus est homo, frui diu
Nec pace secum potest.
Rerum quaternae bella dum causae ge-
Ignique pugnabunt aquae, [rent,⁵
Saevis eousque & cor cupiditatibus,
Dolor, voluptas, impetent.

Riden-

-
2. Non plus *ultra Herculeum*, cuivis notum.
  3. Stoici docebant sapientem immotae penitus esse
mentis, nullo motu animi laborare, qua laude
Socratem præ caeteris celebrabant.
  4. Malacia est quies summa maris, quæ semper est
periculoia.
  5. Quatuor elementa.

Ridenda Cythii vanitas Philosophi,

Nil sentientum Principis:

Nonnullus ex his, disputator publicus.

Docuit: Zenonij Virum

Nunquam esse biliosum, ira nec corripi,

Unquam nec excandescere.

Haec cum doceret, octies excanduit:

Naso sed alter mox vafro:⁷

Iratus, inquis, sapiens non irascitur.

Dirempta lis risu fuit.

Nec esse statuam⁸ quivis sapientem, sua

Decrevit è sententia.

Irascimur itaque, cupimus, & horresci-

Desideramus plurima! [mus.

Virtutis atqui rationisque est, ponere

Stulte cupitis obicem:

Pravis reniti motibus, semper malo

Certare, semper vincere.

Nam

6. Zeno Princeps nil sentientium Philosophorum, seu qui se jactabant, nullo animi impetu contra rationem moveri, datus Cythius ab Urbe Cypri *Cythio*, Patria sua.

7. Naso vafro, naso acuto, homines astuti intelliguntur.

8. Nec esse sapientem immobilem, ut statuam.

Nam sacra pugnae est vita praefens, est
 Sertis, triumphis, otio. [alia,
 Haec veriora, ridiculis Regum aemulis,
 Paecilis Auditoribus.¹⁰
 Tu qui Academo, quidquid est sublimius,
 Quidquid Lycaeо, & porticu,
 Secernis, & quae saniora deligis
 Annis Samii silentibus.¹¹
 Qui Christiana temperas sapientia
 Altos Sophorum spiritus,
 Profunda cujus mentis inivi saepius
 Lutetiae, & Fonte candido,¹²
 Es certus arbiter, Philosophia an Tua
 Meos iambos influit.

ODE

-
-
- Stoici sapientem uno Jove minorem, & Regem Regum nominabant, quos irridet Horatius: *Ad summam sapientiam uno minor est Iove. Liber honoratus, pulchus, Rex aenique Regum. Precipue sanus, nisi cum pietate moliflax est.*
10. Paecile Aula Stoicorum Athenis, & Graeco à picturis ita dicta.
  11. Pythagoras Samius quinque annis Auditores suos penitus silere jubebat.
  12. Lutetiae, Parisiis:Fonte candido, *Biatyfok*, magnificentissimum Palatum Ducis Branicki.

* * * * *

O D E   XXI.

De cupiditate opum moderanda.

Felix, opes qui spectat ita, pellucidas

Spumas ut Eoi maris.¹

Candente rutilas linteo ripas tegunt,²

Brevesque disparent nives:

Perire celeres, sic & divitias (monet

Ut Stoa) qui consideret,

Illis minus jam fidet, ac cristallino

Fragilique ponti Vistulae.

O non ad iotas hominis ingens spiritus

Nugas ab alto lapsus est!

Carcere vel illum clauseris adamantino,

Sursum inquietus emicat.

Felicitatum cupidus, at perennium,

Contemptor apparentium!

Pro-

1. Eoi maris, seu Orientalis, ab Aurora, quae Graecè
Eos dicitur.

2. Maria cum in planiores ripas effluuit, lintej instar
albi, candidæ spumæ eas contegunt.

Proinde pueris linquitote, quod nitet,
Ardetque fulvum & flammeum.
Quae deseruntur, invitosve deserunt,
Merentur an dici bona?
Jam dives ergo si quibus favet Plutus,
Utantor ejus munere.
At non suarum mancipia sint tamen opum,
Vilesque nummum servuli.
Arcae redundant aureis, & gemmeis,
Gazis utriusque Indiae;
At cor utrasque temnat altioribus
Immune servatum bonis.
Haec, si recorder, hisque si tecum immo-
Casus ad omnes riserim, [rer,
Nam si sinistrâ rapiat, dextrâ levis
Fortuna quod dedit manu,
Rapiat! mihi (dicam) prorsus ademit ni-
Detraxit è meo nihil: [hil,
Irascar an fors ideo, quod superflua
Dempfit pilis, & unguibus?
Dives, superfluant non cui opes, sed is,
Qui scit, frui parvo bene.

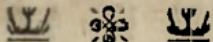
ODE

ODE XXII.

De ambitione fraenanda.

Sors invidenda! quorum intus mens
Humana ridet culmina; [Regia,
Raroque fastu caeteris mortalibus,
Ut se minora, despicit,
Quae summa rerum credulum vulgus
Curvoque adorat poplite. [putat,
Serenitates, atque Celsitudines,
Rubras & Eminentias,
Ut quasque sanctum jus, & fas decens ju-
Colit, sed haud ulli invidet. [bent,
Quin & fatuitatem nimis ambientium
Fasces, Curules, Purpuras,
Explodit aut cachinnis cum Democrito,
Complorat aut Heraclito.
Nam mors, videbantur, qui prorsus impa-
Ostendit omnino pares. [res,
Probat

3

Probat id colubri audax, dum & Regum
Non parcit, insolentia: [iliis
Cinisque putris, dignosci plebeio
Qui non potest à pulvere.
Immenfa casulas à Throni fastigio.
Secernit hic distantia,
Miscentur illic, aequanturque, dum gravis,
Utrique tellus incubat.
Æqualitatem hanc, mundi Civis intuens,
Mistos & imis apices,
Mirabitur nil, praeter diam mentem ho-
Humana temnet caetera. [minis,

H

ODE

---

2. Audax colubri insolentia, qui nascitur in iliis seu
visceribus Regum, aequè ac in pauperum ca-
daveribus; probat Reges quoque pares esse
caeteris mortalibus.

...E3 E3 E3...E3 E3...E3 E3...E3 E3...E3 E3...

O D E XXIII.

Ad me ipsum.
De vitae brevitate.

Heu quid vel Priamo,¹ vel Pylio² Seni
Prudens invideam? quem fere saeculis,
Praestolata tribus cymba³ Charontis est,

Ad ripas Acheruntias.

Lethi, seu cita, seu tarda necessitas,
Immutabilis est. Ergo statam mihi
Ad metam, reliquum quid supereft viae?
Nil me sollicitum tenet.

Sexaginta hyemes vidimus:⁴ an prece,
Et thure, & lachrymis cogere fas Deos?⁵
Nobis plus, minus, ut solsticiis adhuc
Denis tempora proragent?

Quin

1. Trojanorum Regi valde annoſo.
2. Nestor trecentorum annorum ſenex, à Pylo oppido
in quo natus, dictus Pylius.
3. Nota cymba, ſeu navis Charontis. quā animae per
St. gias & Acherontis undas post mortem trans-
vehi dicuntur.
4. 1760 Anno.
5. Dena ſolſtitia, nimirum quinque hyemalia, & æſtiva
totidem, annos quinque denotant.

Quin id si faciant, & totidem hesperos⁶
 Addant praeteritis? dura tamen, mori,
 Ad tristesque Erebi, serius, ocyus
 Umbras currere, Lex jubet.

Vitam proinde rosae vivat hic, Atropos⁷
 Nutricis tenerae quem rapuit finu:
 Octoginta aliis spectet ab humido
 Soles retrogrados capro:
 Hic quercus⁸ superet vel fenium sacrae, et
 Tercentas segetes invehat horreis:
 Hic certet Lybicis vita Elephantibus,
 Cornicique superstite,

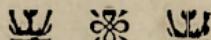
Tantundem est, stygiam ripam⁹ adeunti-
 [bus.
 Tardet, seu properet Parca, *quid est?* duas
 Horas? aut duo qui saecula vixerit?

Clausus sarcophago *est cinis.*

H 2

Aetas

6. Id est: ut addant tot dies. quod jam praeterierunt.
 Hesperus stella, quæ, cum mane solem praecedat,
 Lucifer appellatur; cum vero vesperi subsequi-
 tur, Hesperus vocatur.
7. Atropos, mors.
8. Quercus tribus saeculis stare dicuntur; Elephantes
 totidem vivere, cornix plus octo saeculis.
 Id est: qui ripam Stygiam adeunt, seu qui moriu-
 tur,

Ætas an brevis, an longa? quid intereft?
Longae finis, *idem est. si nihilum*, ac brevis?
Quod nuper, vel heri praeteriit, *fuit,*
Jam *non est*: aut *est nihil.*

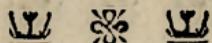
Punctum linea cum venit ad ultimum,
Quidquid retro jacet, deperiit. Neque
Ternum Nestora qui vixit, & occidit,
Plus vixit violae die.¹⁰

Si jam mors, subito praetereuntibus,¹¹
Æquat cuncta, diu quae steterint, pari
Amborum interitu: nil moror, illico
Supremus celeret dies.

He-

tur, tantundem illis est, vixisse vitam rosæ,
quantum vitam Elephantis, aut cornicis, cum
& brevis, & longa vita præfens nihil otermi-
netur, in nihilum evanescat.

- I. Quid est enim illud diu, cuius cum extremum ve-
nerit, totum quod præterit, pro nihilo reputa-
tur, ita cogitavit & Cicero.
- II. Id est: mors dum omnia in nihilum redigit, id
efficit, ut par & eorum, quae diu steterunt, &
eorum, quae subito præterierunt, interitus,
omnia, quae sive diu, sive parum vixerunt,
exaequet.

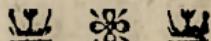
Hesterno o Superi jungite crastinum !
Brumae, quae so, tēpens addite ver adhuc!
Tantine est? ut ob hoc Ara mihi frequens
Multis fumet odoribus ?

Si fixum semel est, postgenitis locum
Linquendum esse: silens & tacitus loco
Cedam, nec querar, an cras, hodie? sim
Pulvis surdus & immemor!

Jam si (spes etenim certa) piae migrant
Ad sedes animae, quēis face Cynthii
Clara non opus est; si Libitina nos¹²
Tantum dimidios petit,

Si post, pars populi non revocabilis
In lucem, Elysīis addita Civibus,
Si manes¹³ erimus? squallida quid palus?
Quid trux ad styga portitor?

-
12. Libitina, seu mors, corpus perimit, animae nihil nocet.
13. Manes, animae, quae post mortem corporis manent, & Civibus Elysīis, si bonae sunt, annuerantur.

Maeſtum quid nigra me carbafa terreant?
Inclamem potius, littus in alterum,
Æternosque ſinus, depositura me,
Heus felix propera ratis!

SERMO

S E R M O

DE VERA GLORIA.

Argumentum.

Poeta dat Juventuti verae
gloriae notionem. Incipit
vero ab Horatii Flacci
Venusini exemplo, qui, dum Augustus de
eo, joco quereretur, se ab eo sperni, quod
suas epistolas & sermones aliis non sibi scri-
beret, se se eleganti ad Augustum Epistola
ima Lib. 2. excusavit, pudore se retrahit,
ne parvum Carmen, & repentes per humum
sermones Majestati obtrudat: sequi tamen
vel eminus se Horatianos sermones velle,
qui cum tempore emendari possint: præ-
sertim nostri Augusti sœculo, sub quo spes
sit, literas, & educationem Juvenum fore
florentissimam, de cuius utilitate aliquid
innuit;

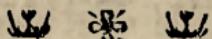
H 4

innuit; deinde laudis & gloriae cupiditatem Adolescentibus potissimum inspirandam esse: monendos tamen eos esse, in quo veram olim gloriam statuere illos oporteat; non in opibus certe, non in titulis, & potentia, non in protendendo armis imperio, sed in bene merendo de Patria, praesertim vero in excolendis omnibus artibus, quae sint Civibus, ac populo perutiles, beatamque reddant Rempublicam.

Repere se Venusinus humili, neque Cae-
faris aure
Promere dignum quid, Musa obnictante
fatetur :

Arridet tamen Augusto, sermone solutae
Consimili linguae, cum Majestate locutus.
Carmina nos quoque non numeris, non
arte polita,
Indeque praeceptis morum meliora, se-
cuti,
Tentamus, preminusque Ducas vestigia
Flacci
Lo-

Loripedes. Conandum aliquid vel debile,
donec

(More ² Crotoniatis, sueti portare lacertis
Avitulo crescentis onus bovis) ad graviora
Artus firmentur. Niti libet: anxia caeptis
Ars rudibus, limam semper dabit, & mala
menda

Paulatim expunget, vitiis ac oblita, nunc et
Pinguia, deterget, polietque laborque,
diesque.

Augusti & nobis redit aetas, Principe
docto!

Pacato qui consiliis sapientibus Orbe,
Legibus ornatâ Patriâ, caetuque peracto*

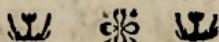
Ma-

---

1. Loripes, qui pedes habet debiles, & instar lor^r fle-
xibiles.

2. Crotoniatae incolæ Urbis Crotoneæ in Calabria sitæ
viribus excelluisse, & praestantissimi Athletæ
fuisse dicuntur. Ex horum numero, Milo, qui-
dam tantæ fortitudinis fuit, ut taurum in Olympico
certamine pugno occiderit; cumque per
stadii spatum, absque minima desfatigatione,
super humeros portaverit.

* Comitiis Coronationis Anno 1764. celebratis, hæc de-
cantata erant, tamque auspiciatae prædictiones
biennio fere adimpleri coeperunt; multa salu-
berrima Reipublicæ constituta, & coepit fue-
runt. Sed fortuna versa, vique inopina sub fi-
nem Aucti 1760, oinonia fere subruens: optare, ac
ominari licet, cum præsens procella præterie-
rit, meliora lapsis.

Magnae Gentis, compositis belisque, domique

Rebus, depulsis longe, qui nubibus atris,
Sanguineam quae vix non deposuere
procellam,

Sedato motu pelagi, civilibus armis
Ereptis, Jani ancipitis, qui cardine clauso,
Ac Themidos templis, & apertis Areopar-
gis,

Tranquillo serum folio fruiturus in ævum,
Imperii curis istam potioribus addet,
Sarmata habere domi proprias, ut possit
Athenas,

Deficiat formandæ ut nil ad magna Ju-
ventae,

Nec Latio, Druidum nec successoribus,
olim

Spartanis quidquam neque legibus invi-
deamus:

Gloria quo Patriæ crescat, mirentur &
aptos

Ca-

3. Ne Italos, Gallis, & veteribus Sparthanis Leges
eorum de educatione præclaras invideamus.
Druidæ Myltæ, & Philosophi veteres Galliae,
successores eorum Galli.

Castra Viros, Arae Myſtas, & Curia Patres,
Quos nunc Palladiis ſpectamus ludere in
ulnis.

Aſt ut quid certi prima à lanugine ⁴
conſtet,

Expedit, à teneris quas fit traducta per ar-
tes

Ætas, in cunctas verti tunc prompta fi-
guras.

Etque ratum, & conſtant, tales olim fo-
re Cives

In Patria, sancta tales & in Æde Senatūs
Patres, primaevō quales in flore Juventæ,
Hos Praeceptorum prudens vigilantia
ſinget,

In que animos molles melioris ſemina vi-
tae

Injicit. Monita inter, cauſas inter hone-
itas,

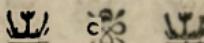
Illicio famae & laudis, ſuperanteque vul-
gus

Gloria, ad egregios, generoſo & pectore
dignos

Ducitur ausus, pubes florentiſima Regni,
Prae-

---

4. Lanugo, pili tenerimi barbae & menti juvenilis.

Praetextam ' positura brevi, ferulâque
relictâ.
Civium & ipsa sacros caetus auctura bo-
norum.

Sanguinis est etenim alti gloria semper
amica,
Pervaditque animos, & magnorum corda
Virorum,
Nomen ut eximum paeponant vitæ, opi-
busque;
Et potiora sibi quaevis dispendia ducant
Rerum, quas primas cupiunt, virtute reli-
cta,
Serviles animæ, lucrique cupidine captæ.

Nam quis in his unquam famamque,
decusque reponat
Summum, fluxis & perituris rebus? aut
quis
Fortunæ prodesse putet nisi munera cae-
cae?
Ut nemo sit clarus, felix nemo, nisi idem
Dives

5. **Prætexta**, genus vestimenti oblongum apud Ro-
manos, seu toga alba purpureo prætexta lin-
bo. Prætextam pueri gerebant ad annum æta-
tis decimum quintum, vel juxta alios decimum
septimum. Tunc enim, adolescentiæ jam au-
nos ingressi, deponebant prætextam, & sume-
bant Togam puram, nullo scilicet purpuræ
prætextu distinctam.

Dives honoratus, multisque clientibus
auctus?

Fascibus, ac praeeunte aurēam Lictore li-
burnam,*

Victrici aut lauru sua circum tempora
cinctus?

Est breve, mortales, quidquid delectat,
id unum

Praeter, quantum quis Patriae bene præ-
sttit, & se

Exemit vulgo, magni qui nomine Civis.

Hoc sapiens bene scit, sed oberrat * sæpe
Juventus,

Nescia quo sese populum superelevet, &
rem

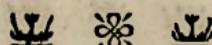
Summam, nunc in opum statuit splendo-
re superbo,

Nunc ampullata serie locat in titulorum,
Nunc

---

* Liburna, genus leficae apud Veteres, in formam Li-
burniae navis constructæ, in qua ditiores clau-
si, per Urbem vehebantur. Usurpari potest pro
omni exquisitiōri vehiculo, seu rbeda.

6. Sapiens scit summam gloriae consistere in bene
merendo de Patria, sed Juventus errat, ignorat-
que in quo vera gloria sit: an in opibus,
an in ambitionis titulis, an in solis ex hoste
trophæis, qui Juvenum error, sequentibus op-
puguatur: Divitiisne igitur, &c.

Nunc tantum domito in captis ex hoste
trophaeis.

Sed nos velamen teneris demamus
ocellis,

Iucerti sumant ne lucida pro pretiosis.

Divitiisne igitur tentetur gloria pri-
mum?

At tibi sint, fuerint quae Crasso, quaeve
Lucullo,

Aut his maiores, Craeso, vel Pygmalioni,
Si nihil hinc Patriae? nisi quod gravio-
ribus arcis

Brachia nulla satis sint? quod frangantur
aheni

Vectes? ridendi populo praebebis avari
Materiem, ad manesque macros inglorius
ibis.

Quis furor iste etenim? mentis quae in-
fania? dum tot

Artibus injustis legitur, celetur ut aurum?

Nil intentatum, nil sanctum, nilque pro-
pinquum

Auri sacra fames patitur, sopita revolvit
Rur-

7. Id est: si divitiae non impenduntur in utilitatem
Patriae, nullam gloriam afferunt.

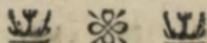

Rursum jura, fidem nulli bene servat amico,
Vicino juxta litem movet, atque remoto.
Crescit res, avido crescit sub pectori
flamma.
Nil curo, modo sim dives, locuples, opu-
lentus,
Talem me nōrint cuncti, sic audiar Urbi.
. Talis eris, sed non melior, nec pluris
apella^s
Judæo, cuius fastum, & stratum solidu auro
Grande pavimentum calcavit, & Amstela
risit.
Quā data portā opibus lectis per fasque,
nefasque,
Nil ignobilis, quin certa infamia, merces.
Nil in res alienas usurpat sibi juris
Gloria vera, sed utilibus praeponit hone-
sta.
Ergo congesti non ingens aeris acervus,
Mansuræ faciet lætari munere famæ
Quenquam, si friget studium probitatis, et
aequi,
Omnis & in fulvo demersa est cura me-
tallo.

No-

---

8. Judæus stratum aureis pavimentum Amstelodami
habuisse narratur. Apella delignat circumci-
sum, seu sine pelle.

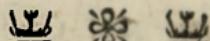
Nomen ne quaeras frustra in praedivite
censu,
Æterno quicunque voles splendescere ho-
nore.

Ad fasces juvat ergo recurrere, & or-
dine longo
Poscere transmissas ab avis, proavisque
secures?
Scilicet officiis, amplis, titulisque, Clien-
tum
Turba & amicorum poterit studiosa pa-
rari.
Fas erit in quavis primas tum ludere
scena,
Et medium Patriae damna inter, commo-
da & inter,
Lancem agitare : ultiro quia parent cun-
cta potenti,
Et sibi nil vetitum dicit, nil inficiale.
Quid liceat? vel nulla, vel ultima quæstio,
quippe
Illi est prorsus idem, omnia posse, ac cun-
cta licere.
O miserum! famam, qui in libertate no-
cendi,
Peccandique impunè, putat & posse lo-
care.
Cui sit idem quidvis audere, ac esse po-
tentem.

Glo-

Gloria vera, sequi non vult hanc p̄assibus
aequis,
Sublimi venit, quaecunque ab honore,
potestas,
Nî tota in Patriae, populi orum & commo-
da cedat.
Vile, Magistratus, Comes, & Dux, vile,
Senator,
Vile, Palatinus, Princeps, & maximus Ar-
chon,
Grandia distendant, si tantum nomina
pompam,
Intus, quam claudit ventosa cucurbita,
nil plus.
O ingens caput! at mutum, vel inane
cerebro.
Quot gestant statuas, ipsae ridentque Cu-
rules!
Gloria nempe suis hos accensebit alumnis?

Trans Arabes etiam, extremos trans si
quis et Indos
Proferat Imperii fines mūcrone soluto,
Clarus erit, saeclis at detestabilis idem.
Namque, quid intersit, ratio docet ipsa,
latrones,
Victoresque inter populorum? furca quod
illis,

At Thronus istis, pro facto debetur eodem.

Praedo fores rumpit, violatque mapalia:
Regna

Tota quatit, gentes necat, exscinditque
Tyrannus;

Exiguam funis praedam, sed purpura pen-
dit

Grande latrocinium. Mercator caesus,
opaco

Detegitur saltu, mento jam putruit: ohe!

Publica Praetoris clamat vindicta secures.

Impius aggressor Regni, si millia centum

Innocuorum hominum enecuit, misitque
Charonti

In styge mergendos, nimio pae pondere
cymbae,

Non contentus adhuc redimi sua tempo-
ra lauru,

Laetiferum caput exposcit diademate
cingi.

Iò Triumphe! heus jam pueri, mimique,
celebres

Cantate Heroas, quot gentibus exitiales!

Tygribus atque lupis, queis saevior un-
guis, & illis,

Se citius satiet calido panthera cruento.
Si

Si tamen humani , quidquam illis insit,
at ipso
Vesani quid non patratur Martis in aetu?
Immeriti quantum despumat sanguinis
æquor!
Oppidaque in cineres, atramque redacta
favillam ,
Et non ploratae deletis Civibus Urbes
Intereunt: monuimenta sacrae immortalia
famae!
Hisne decet manibus decus attriccare
perenne,
Humana fervent quae caede , scatentque
cruore ?
Fas non est illos aeternis vivere fastis,
Vita queis aliena uno stetit asse minoris.
In genus humanum quibus usurpata po-
tentia,
Divinae vim legis habet: qui ferrea cu-
dunt
Vincula, mortales ipsi, mortalibus aequè:
Tollere qui vitam cunctis possunt, dare,
nulli.

I 2 My-

9. Id est. quod si etiam humanitatis aliquid erga genus humanum Principibus belligeris insit, tamen in ipso bellorum aestu, quae sceleratae cædes non patrantur?

Myriadas ^{io} gladiatorum, fera Myrmili-
 onum,
 Orbis in excidium, quibus agmina plebs
     alit aegrè :
 Nam vix ipsa fame non deperit, has ut
     hyenas ⁱⁱ
 Nutriat, hos pardos, quos trux Ducis ira
     ferocis
 Innocuis immittat agris, stragesque mine-
     tur
 Continuas: pavor undique , & undique
     clades
 Imminet, & vicina fremunt, & diffita
     pallent:
 Scilicet, hoc homines Dis aequat, gloria
     vult hoc!
 Par nihil: assiduis juvat inclarescere bel-
     lis.
 Summus apex hic est famae, laudumque
     suprema!

At

-
-
- Io.** Myrias, vox graeca, significat decem millia. Myr-
     miliones species Gladiat rum apud Romanos,
     qui in theatris publicis luctabantur. Gladia-
     tores hic ponuntur pro exercitibus perpetuis,
     quos Principes pacis tempore, plebis laboribus
     alunt.
- ii.** Hyaena bestia ferocissima è quadam specie lupo-
     rum.

At spernanda Viris eadem, execrandaque
magnis,
Legitimi, liciti & justi, & cultoribus ae-
qui:
Detestanda bonis, linquenda Neronibus
atris:
Quam qui illis fors invideat, deinentior
lisdem est,
Et tribus Anticyris ¹² caput insanabile
portat.

Clarior ergo mihi meritoque illustrior
ille,
Qui prudens ¹³ belliflammam, impavidus-
que perhorret;

I 3

Et

-
-
12. Anticyra Insula in mari Ægeo, in qua herbae nascun-
tur ad sananda insanorum capita salubres. Hucusq;
ostensus est: gloriam veram non in divitiis,
titulis, & bellis, excidio hominum infamibus,
quaequae Tyranni atroces continuo excitant,
confidere.
13. Statuitur deinde vera gloria in eo, ut impavidus
Princeps, sive Civis, bellum quoad fi-
eri potest, perhorreat, sed Patriam, cuin ab ho-
ste impeditur, generosè defendat. Pace vero
restituta & in quosvis casus Patriæ præemunita,
eandem legibus, bonis institutis, opibus, arti-
busque exornet.

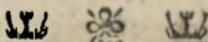
Et cui plus vita est Civis, quam gloria
     quaevis
 Propria. Sed Patriam si barbarus assilit
     hostis,
 Fortunae, capitis, sobolis, ruit immemor
     idem,
 Ut Leo, per medias caedes, per tela, per
     ignes,
 Conservatque suas defensis Civibus aras,
 Tranquillosque Lares, cunctis tuta otia
     praestans:
 Sed simul ut custos argutus, & undique
     cautus,
 In subitos quosvis casus parat arma, ma-
     nusque.
 Securam populo sic afferit ille quietem,
 Pacatusque suae Patriae Numa Civibus
     audit,
 Legibus humanas tum res in pace revin-
     cit,
 Effingitque hominum genus ad virtutis
     amussim.
 Ingeniis insistit & artibus expoliendis,
 Quae mentes acuant, ac ad sublimia tol-
     lant,
                                 Quae

Quae solidi ¹⁴ faciant ad veri cognitio-
nem:
Quarum aliae pulsa, erasaque superstiti-
one,
Numinibus normam, & sacris dent rite
colendis,
Atque probos mores inducant, & basin
omnis
Juris, quod fieri tibi non vis, & mihi nolis.
Ast aliæ impedian, vitiis ne dedita sit plebs,
Torpida, pigritie ne diffluat, at malesua-
dam
Indefessa famemque, sitimque industria
pellat.
Fons ut opum primus, solers cultura sit
agri,
Urbicolis lucrosa ferant commercia num-
mos.
Plebeiae turbae, ditescendi hic modus
eſto,
Hic labor, ars digitis ¹⁵ quidquid subtili-
bus audet.

I 4

Sic

-
14. Leges primum, & artes introducendae sunt, quae faciant ad cognitionem veri, hoc est: Verae Religionis, ad rite colendum Deum pulsa superstitutione, & ad justitiam administrandam, probosque mores inducendos. Aliae artes, quae populum occupent, lucrosaeque sint.
15. Quod subtilior ars quaecunque Mechanica, eð subtiliore digitorum operâ eget.

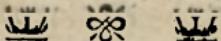
Sic modico sensim crescent aeraria censu
 Patria, collectique & magni fluminis in-
 star,
 Gaza velut parvis turgescet publica rivis.
 E populo jam quisque parum sibi demat,
 & addat
 Communes ad opes, ne pulvinaria ¹⁶ soli,
 Dignique invidiâ jaſtent Regalia Persae.

Conſilio, factoque suis qui talia præstat
 Civibus, & patrios vitam partitur in uſus,
 Cui ſcopus eſt commune bonum, cui de-
 nique primae
 Eſt curae Republica, felix atque beata
 Ut ſit: huic debet ſe gloria jure perenni;
 Invida non petet hunc inimico dente ve-
 tuſtas,
 Nec monimenta dies delebit, nec meri-
 torum,
 Tempus edax teſtes tabulas, nec marmo-
 ra laedet,
 Sed nomen potius gratum transmittet in
 aeuum,

Po-

---

16. Pulvinaria Regum Persiae vocabantur duas in-
 gentes arcae auro plenae, ad caput & pedes
 lecti locari solitae.

Posteritasque memor tabulas, & marmo-
ra vincet.

O Cives Cives! generoso pectora ho-
nesto
Imbuti, Vobis quid non sub Principe tanto
Moliri expediat, verae pro gloriae amore?
Qui jam pene sui oblitus, propriaeque fa-
lutis
Immemor, in res, emolumentaque Civica
totus
Imminet, antiquos instauraturus honores
Gentis, & Europae lanci ¹⁷ momenta da-
turus.

Ergo Pater Patriæ, Regum, reor opti-
me, salve!
Optatum decus Orbis Sarmatici, inclyta
Magni
Herois proles, ¹⁸ populo da jura fideli,
Spes supera nostras, Piaistique, & Nestoris
aevum.

SERMO

---

17. Id est ut in Europæ negotiis Respublica mo-
mentum addat.
18. Stanislai Poniatovii Viri tota Europa clarissimi
primi Seuatoris Regni & exercituum Ducis.

••ଶ୍ରୀ ••ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ଦବିଦ୍ରୋହି...ଶ୍ରୀମଦ୍ଦବିଦ୍ରୋହି...ଶ୍ରୀମଦ୍ଦବିଦ୍ରୋହି...ଶ୍ରୀମଦ୍ଦବିଦ୍ରୋହି.

S E R M O

DE VIRTUTE.

O haeres¹ & amor cordis, primumque
tot inter,
Artificis sapientis, opus, pulcherrima
Virtus!
O desideriis hominum, quae meta sco-
pusque es:
In cuius, speculi puri instar, imagine, se se,
Caelestes spectant animae, videt & Deus
ipse.
O exul terris! nec egens potusque, cibi-
que,
Ex temetque, sine aede, opibus sine dives
& auro.
Non adversa humilem, non te videre su-
perbam
Prospera: sublimis semper Regina, potentis
Seu sceptro, seu stivae² innixa, Thronis-
ve, casisve.

Immor-

- Ex eleganti, Anonymi, Patrio carmine, hic sermo latino versu redditus, pluribus tamen locis auctus.
- Stiva, aratri manubrium, quo cursus ejus dirigatur.

Immortale tuae frontis decus, ipsaque
nubes,³

Et quae non nunquam vultus tibi conte-
git, umbra.

Anteit auricomi vibrantia lumina solis,
Mortalesque, tui gemitus, lachrymaeque
movent plus,

Gratia quam quaevis, risus, jocus, atque
voluptas.

O ubi es! aut in qua regione moraris?
an auha

Te tenet? aut tugurî te pauperis antra?
locô te

Quo quaeram? Hercyniae sylvae, an te
condit eremus?

An praefers hominum turbas, mundique
tumultum?

Mortales ubi sit? qualisque sit? edite,
muti

Nempe tacent. Vos saxa rogo, vos dici-
te montes:

Te

---

3. Id est: ipsa nubes tristitiae, quae quasi umbra non-
nunquam pulcherrimum vultum virtutis com-
tegit.

Te quoque Phaebe, diu noctuque voln-
cribus, ut qui
Utraque perlustras Orbis confinia, bigis,
Qua peto sede latet? videt ejus an He-
sperus aedes?
Phosphorus an proprius? sed cuncta stu-
pentque, silentque.

Naturae interea tamen ipsa silentia
mutae,
Et voces tacitae virtutem ad fidera tol-
lunt!
Hanc omnes celebramus, eam cupere-
mus, & ejus
Nosse vias, quamvis virtutem quaerere
segnes.
Secum quisque suos putat hanc habitare
Penates,
Ac vitiis habitus, similes virtutibus
aptat.
Temporibus nostris (& priscis forte, pu-
tamus
Tempora nam meliora, quibus non vixi-
mus ipfi)
Flagitium & virtus cultu comuntur eo-
dem:⁴

Ecquis

4. Id est: scelera sub virtutis specie, & cultu compare-
re volunt, illicitum sub specie liciti, inhone-
stum sub specie honesti, &c.

Ecquis ab hac, illud, forma discernet in
una?

E specie nihil externa dig noscere possis.
Hilicium, licitis, in honestum, certat hone-
sto.

Magnanimi, tumidus; crimen discinctus
in omne,
Laeti; prudentis, vafer; immotique, ty-
rannus;

Ulciscens, iusti; vilis, repensque, modesti;
Pugnator petulans, animosi; palpo,⁵ sua-
vis;

Hic mordax, critici; vappa,⁶ & scurrilis,
amoeni;

Languidus ille, boni; durus, constantis, &
aequi;

Mendax, subtilis; malus obtrectator, amici,
Sincerique; pii, fucatus; prodigus, am-
pli et

Munifici; cauti rerum custodis, avarus;

Personas sumunt, rapiunt virtutis hono-
res.

Tu nosti, tu sola Dei Sapientia summi,

Quid dignum, quid virtutis neque nomine
dignum.

Sola superficies nobis patet, intima men-
tis Nos

---

5. Palpo, adulator.

6. Vappa propriæ vinum insipidum: appellantur hoc
nomine stulti, & insipidi.

Nos fugiunt, errantque oculi: quintactus
 & ipse
 Fallitur, illuditque seni pellitus⁷ Jacob.
 Judicium magni Populi neque rectius, ut
 qui
 Nunc Sylla⁸ probat acta foro crudelia
 denso,
 Nunc sanctum accusat, damnatque, rapit-
 que Catonem.

Nos hominum genus objectas dispari-
 bus res
 Spectamus studiis, hanc laudat hic, alter
 eandem
 Ridet: proque suo quaevis & opinio sensu
 Formas dat virtuti, alias, ut collibet, uni.
 Mercator, miles, Jurisque peritus, & au-
 gens
 Faenore rem, varia ratione bonique, pro-
 bique
 Esse volunt. Sentit, dicitque Politicus acer:

Prin-

---

7. Nota Jacobi Patriarchae pelle haedina manus testi,
 historia.
8. Syllae Dictatoris crudelia acta à populo Romano
 probata: Cato Vir probus & sapiens ad car-
 cerem raptus justu Tribunitio.

Principibus simulata sat est, & callida vir-
tus:

Rure quidem simplex colitur sinceraque:
claustra

In precibus statuunt totam, ac insomnibus
horis.

Cujusvis domus interea, ceu Curia:
fratris

Quisque sui Judex, & censor moris acu-
tus.

Quis pejor ? ⁹ lata est sententia. Verane
fodes? ¹⁰

Fors accusatus melior, fors Praetor ini-
quus.

In summa, certi nihil: Oceanoque re-
menso,

Qui felicius attinget, nescimus, arenam.

Judice me, Lycoris ¹¹ picta & vestita
superbè,

Non pejor Chloride est, cultu, gestuque
modestâ.

E zo-

---

9. Id est facile sententiam ferimus in alios homines,
nunc malum, hunc pejorem, hunc pessimum
appellitando.

10. Sodes, Amice.

II. Lycoris ponitur pro foemina cultu exteriore va-
na, quā, alia foemina Chloris exterū modesti-
or, sed fortasse non est melior.

E zona ter quina decas ¹² tibi pendula,
Xyste,

Cur Caelo placeat plus, ad latus ense Ly-
sandri ?

Non facile edicas, avidus magis, estne
opulentus

Plancus? an Irus inops? an plus perjure
Senator

In Patriam peccas? an plus hominesque,
Deosque

Ludis Mysta sacra tangens Altaria dextra?

Ignotae nobis causae, finesque, quibus
fit, ¹³

In se sit quodvis ut opus pravumve, bo-
numve.

Quod

---

12. Rosarium, ut vocant, à devotis portari solitum: & re-
vera non ideo quod quis portet roſarium, si
virtute caret, erit melior Lysandro milite en-
sem ad latus portante. Irus inops, potest esse
avarior Planci divite, aequo perjurus Senator,
ac perjurus Sacerdos, Deos ludunt, & peccant.

13. Quaevis actio est bona, vel mala à suo fine, vel
causa, propter quam fit: occidit hominem Ju-
dex, & latro; ille propter justitiam, hic pro-
pter avaritiam.

Quod certum est, hominum sumit pars
maxima larvas,
Et vendit tumidas, ut facta ingentia, nu-
gas.

Omnia jam sed nostra, apinae,¹⁴ seu gran-
dia, sunto,

Scenae, Democrito sunt, aut te Heraclite
dignae.

Ludite quisque suam, Personas, quo me-
lius quis

Luserit, hoc melior fietque celebrior
Actor.

Maximus ast Heros, Rex, & Regina The-
atri,

Heros verus erit nunquam, Reginaque,
nec Rex.

Qualis enim quisque est, posito se prodit
amicu.

Vitae fine patet virtus. Cito mors
inopina

Siparium claudet. Jam tum Cato ju-
stius, an Tu?

Quaerêris, mundo egrediens, & limine in
ipso:

K

O ho-

---

14. Apinae, nugae, levia.

15. Siparium, velum theatri.

*O homo! cur huc venisti? fortassene tan-
tum ut*

*Exires? Non sic prudens Octavius: at jam,
Jamque Charonteam cymbam ascensurus,
amicos,*

*Postremum affatus, petiit: bene lusimus?
an non?*

*Afflensere omnes simul: ergo plaudite:
dixit,*

*Personam bene se ratus absolvisse Sed
autiu*

*Quaerere: num meruit plausus ? ¹⁶ op-
pressane carae*

*Libertas Patriae? proscriptane Romuli-
darum*

Millia? regnandi causa violatane jura

*Omnia? aut saeclis damnanda Perusia
caedes? ¹⁷*

Pro-

16. Multa sunt, quae Augustum Octavium, trucem Tyrannum probent, quamvis clementes inter Principes numeretur.

17. Ubi fere quadringentos Patricios, florem Nobilitatis Romanæ, capta urbe neci dedit; ad eorum voces lamentabiles, hoc solo dato crudeli responso: morientum est.

Proditus ¹⁸ aut Cicero, plausus meruere
Quiritum?
Exitus o fabulae potius ridendus! an
ergo
Tales semidei, templisque colentur &
aris? ¹⁹
Talibus aula Deum, rutilusque patebit
Olympus?
Non, non. Vera quidem nisi, nescia labis
& omnis,
Pertinet ad Superos, & victrix deserit
Orbem,
Astra petitque, sui Virtus secura triumphi.

Sed jam nosse cupis, *Virtus haec vera,*
quibusnam
Agnoscenda notis est denique? Cujus
amussis ²⁰

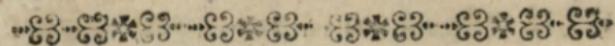
18. Notum est prout Augustus cum Antonio conyenerit de capite Ciceronis: cui Oratori Augustus imprimis debebat imperium.
19. Augustus Octavius inter Deos relatus, templi illi, aræque struxerat.
20. Regula perfectae restitudinis, quæ Architecti tituluntur. Considerandæ sunt hoc loci Adolescentibus veræ virtutis notæ, & pulcherrima ejusdem definitio.

Prima, Dei lex est, naturae infusa: suprema
 Quam ratio docet, & medium locat inter
     utrumque,
 Extremum. Nimiumque vetat. Quae te-
     stibus aequa
 Sub motisque oculis censorum, semper et
     omni
 Est eadem, similisque, loco. In semetque
     quieta,
 Divinam dat pacem animo, placidoque
     gubernat
 Imperio mentem, turgentes cordis & ae-
     stus
 Sedat, compescitque vigil. Quae non ni-
     si rectas
 Tuta scit ire vias, & fraudis, & inscia
     prorsus
 Tramitis obliqui. Sortis quae ferre fini-
     strae,
 Propitiaeque vices, bene novit, semper
     utraq[ue]
 Major, & ambarum domitrix. Quae tota
     perennis,
 (Cui soli nata est) se se cura occupat ævi,
 Despiciens rerum pereuntia. Quae po-
     pularis
 Non cupiens auræ, vanæque incuria fa-
     mæ,

Uti-

Utilitati hominum vacat integra. Reddere quemvis
Felicem, Patriamque simul, Civesque be-
atos,
Cui cordi est, impletque suas dexterima
partes,
Humanum genus ut juvet, & socialia
cunctis
Commoda provideat: solers ac anxia, Le-
ges,
Utque probi mores, ut fas dominetur, &
aequum,
A primis ut opum rivos dimonet ad imos,
Atque rei communis amor sit ut omnibus
idem.
Hi motus, haec virtutis conamina verae.
Dumque his incumbit studiis, finemque,
scopumque
Non aliud, quo tendat, habet, quam sife-
ra! (ducit
Unde ortum) aeternique Boni quam præ-
mia: dignum
Cum virtute, nihil dare possit hie infimus
Orbis.

C A R M E N

In adventu ad Regiam Versaliensem

S T A N I S L A I .

Regis Poloniæ, Ducis Lotharingiæ,

post mortem Reginae Uxoris.

Anno 1747.

*Poeta incipit à descriptione Chanteaux,
quae pulcherrima Domus è regione
arcis Lunevillæ, pro delicis campestribus
delineata, & extructa magnificentissimo
opere fuit à Rege Potonie. In hujus Do-
mus Regia Aula fingitur coetus, & con-
silium Deorum de sublevando maerore, ac
orbitate vidui Regis.*

*E*st locus, Elysii, & si qua simillima
campis
Planities. Medio placidus consurgit in
arvo
Collis.

Collis. Apex collis mitissimus aspicit
ingens
Undique terrarum spatium, sata laeta,
Deorum
Turres, Oppida, Pagorumque rubentia
tecta,
Ludentes pratis, & amoenis vallibus
amnes.
Aspectus, sed parte tamen magis allicit
illâ,
E regione, domus late quâ Regia fulget.
It via, quâ non est via laetior Appia,
recta;
Tendit Apollineo telum non rectius arcu.
Hâc Arcem spectat, spectarique ambit ab
Arce
Collis, Parnassô, sed & ipsâ gratiôr Ida.
Colle super (nec enim tam provida gna-
ra futuri,
Pulchra, situs pulchros, frustra natura
parâffet)
Mirandum stat Regis opus, molesque su-
perba.
Pulchrius hoc quidquam, nec amoenius,
Itala tellus,
Æmula nec magnae vidiîti Gallia Romae.

Formam operis, quae, sola dedit le-
 gemque, modumque,
 Ars Regis, mens Regis erat. Si Mem-
 pheos¹ arces,
 Si Grajas, Latiasve domos, Tarpejaque
 dudum
 Culmina, talis honos, talis non clarat
 origo,
 Dicere fas Vati, nil aede augustius ista!
 Regiae enim penitus ducta est ab imagine
 mentis,
 Rex mensus, Rex descripsit, Rex duxit
 amissim.

Splendida, delubris atque aequa ca-
 pacibus aula,
 Invideant multum cui templa Serapidis
² aurum,
 Picturas vitae similes, spirantia vitam

Mar-

- 1. Memphis Urbs Ægypti Regia; pyramidibus & Re-
gum sepulchris, insignis.
- 2. Serapis, Apis, Olyris perinde est: Deus Ægyptio-
rum, cultus sub specie bovis atri, candida
fronte iusfiguis.

Marmora, parietibus rutilans genus omne
metalli,
Fornicem, & in Pariis laquearia nixa co-
lumnis.

Huc Rex delecta Procerum comitante
caterva
Adventat, miscens gravibus laeta otia
curis.
Si vero in seram durant convivia, noctem,
Auratis crystalla tholis pendentia, passim
Accensos geminant ignes: it lucidus im-
ber
Flammarum, & toto saliendo in marmo-
ra nisu
E speculis, oculo replicata illudere gau-
det,
Seque in millenos transformat flamma
colores.
Extra, ac intus tota simul mirabilis ardet
Regia, ut innumeris dum coelum incen-
ditur astris,
Maximus hanc Regum, (qui & primus in
ordine Regum^s)
Rex hospes miratus erat. Laudarene
forsan

Plus

---

3. Rex Galliarum, primum inter Reges Europae lo-
cum obtinet.

Plus potuit? quam dum tantum miratus,
abivit?

Is? quo habitavit adhuc terris, aut aequo-
re toto

Splendidius Regum nullus, nullusque De-
orum?

His mihi, quae spectata, locis, audita-
que, paucis

(Quorum testis eram, & memini) nar-
rare juvabit.

Nuper enim tacitus mecum dum tristia
Vates

Volvo fata animo, neque deplorabile da-
mnum

Reginae terris ereptae, cui sua virtus,
Cui pietas, honor, & sancti reverentia
sceptri,

Cui non Regis amor, populorum vota, fi-
desque

Profuerunt. Dum crudeles, accuso foro-
res,

Aufas Regalis praecidere stamina vitae:

Ecce autem subito, neque sum bene con-
sciens ipse,
Qua

Qua vi, quove modo, sublimis in aera
toller,

Unoque- ictu oculi nota mihi Regis in
aula

Sistor, & agnosco molem Augustam, ru-
beasque columnas.

Non locus ante mihi fatis observatus,
at ingens

Confessus, coetusque loci rapit. Undique
vertor,

Miror, & attonitus rem totam specto, si-
lensque.

Haudque diu licuit, (toties qui talia
vidi,

Et Vates, quae saepe vident) haerere,
quid esset?

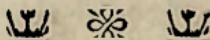
Caelestes habitus, caelestia corpora, vul-
tus

Majores specie humana, ac insignia Di-
vum

Propria, consilium conflasse Deosque,
Deasque,

Admonuere satis. Neque dignior illa To-
nante

Aula

Aula , nec hospitibus tantis toto Orbe
fuisset.

Jupiter in medio (nam bajula fulminis
ales

Mollia sacro oneri dat colla) silentia
dextrâ

Imperat, & Superis ita fatur: " Non latet
Orbem

" Terrarum, curae, quam semper resque,
salusque

" Sarmatiae mihi Regis erant, cordique.
Tametsi

" Maluerim, scitis, jactari casibus illum,

" Advertis plus, quam rebus gaudere se-
cundis.

" Nulla salutavit littus tot quassa pro-
cellis,

" Ventis tot navis, tot tempestatibus
acta.

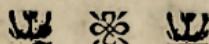
" Ast hic mos meus est, haec lex æterna,
probantis

" Hae mihi sunt propriae veris Heroibus
artes.

" Pro

- ” Proficit his virtus ad summum. Et scilicet istâ
- ” Semideos decet ire viâ. Sic itur Olympo.
- ” Hoc solum est iter ad Superos, & gloria tanti est.
- ” Judice me, si hominum nullus magis aspera passus,
- ” At nullus majore animo. Tranquillus, utrique
- ” Vultu quam semper fortunae, occurrit eodem,
- ” Spectavi, & quam aequa laetis, ac tribus uso,
- ” Excidit immota nunquam sapientia mente.
- ” At quia in humanis est invariabilis ordo
- ” Rebus, & expleri cuivis sua fata, necesse:
- ” Ut tandem suprema animi vis hujus, & omne
- ” Robur, & hac quid summum est in virtute, pateret,

Tali

- " Tali magnanimum ferii modo vulnera
     pectus,
 " Quo nondum fateor, persensit acerbius
     ullum.
 " Haud ignota loquor. Scio, quid sit per-
     dere vitae,
 " Fortunaeque omnis sociam, mentisque
     levamen,
 " Dimidiumque animae; teneram, si pro-
     spera, fidam
 " Adversis comitem. Æterno quam fae-
     dere junxit
 " Connubium felix, & tot firmaverat an-
     nis
 " Sancta fides, & amor, fideique, & ne-
     xus amoris
 " Confimilis virtus, eadem constantia,
     eaedem
 " Certae Regni artes. Partiri haud aptius,
     atque
 " Sustentari humeris potuit non dignius
     unquam
 " Majestas paribus. Si fas decreta fu-
     iset
 " (Ante hominum genus, & nascentem
     condita mundum,
 " Cum-

⁹ Cumque illa unde fluunt mutari nescia,
mente)

” Immutare semel, statque exsolvere
lege,

" Hoc mihi prosector par immortale ma-
neret,

"Gauderentque throno Rex, & Regina
perenni.

" At frusta est. Nulli Regum indulgetur. Eundum est

” Ordine fatali, quo quivis exit ab urna.

" Maximus hic Regi est ictus, sed & ultimus idem;

" Inficit ista diem nubes postrema. Deinceps

" Clari illi soles Pylios volventur in annos,

" Filaque deducent meliores aurea Par-
cae.

" Dique, Deaeque omnes, terrestres, atque
superni,

" Nunc agitur, justos vidui lenire dolores

"Principis, & ratione valet qua quisque
ferenos

" Semper ferre dies, & amoenaे tempo-
ra vitae.

"Divi-

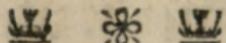

- ” Divisum vobis studium, ac industria; in
unum
- ” Sed mites, facilesque scopum concur-
rite Divi.
- ” Hoc libet. Haec mea mens. Hoc coe-
tum fine coegi.
- ” Primò, (namque minax potuit sub cas-
fide vultus
- ” Dignosci,) Mars verba locô sic caepit:
ab ipso
- ” Flore aetatis, ego Juvenem complexus,
amavi;
- ” Vistula, quin totus Septentrio testis,&
olim
- ” Hunc inter, Carolumque ⁴ a me partita
trophaea.
- ” Ambo fuere mei, (mihi erat nil carius
illis)
- ” Sarmatiae Rex, & Gothicus Bellator,
alumni,

Russis

---

4. Carolum XII Sueciae Regem.

- " Russis Teutonibus noti, domitoque Si-
cambro.
" Nullis, robustae persaepe vacare sene-
ctae
" Tam libet, ut studiis, quibus asuefacta
juventa.
" Arma, arma! ast tota hic fiemitu, in-
gentique tumultu
Personat, Æolis fragor haud immanior
antris,
Aula , nec ardentem plus fari concio,
Martem
Mota sinit: tandem sedato murmure vo-
cum
Armisonum affatur placido sic ore Mi-
nerva:
" Non haec expedient. Regis, tran-
quilla fruatur
" Florida quæis aetas ornavit tempora
lauris.
" Magno bella, licet, magno arma, Gra-
dive, Nepoti
" Linque, cui venis calidis , & pectore
toto

L

"Mar-

- " Martia fervet Avi virtus, Tritavique,
     Patrisque,
 " Quorum perpetuos augebit & ille tri-
     umphos.
 " Rex, (cujus nunc cura Jovi est,) in se-
     met, & intus,
 " Intra animum, casus omnes , & taedia
     vitae
 " Quo soletur, habet, quo tristes dissipet
     horas.
 " Si tu belligeris, at ego sapientibus
     illum
 " (Laudum haec summa est,) Philosophis,
     & Regibus addo.
 " Nec video quonam valeat praesentius
     uti
 " Consilio, afflictis qua certius arte me-
     deri
 " Rebus, quam sibi ut haec solatia prae-
     beat, ipse
 " Quae possit præbere sibi. Non indi-
     get, unde
 " Sit felix, nisi se solo. Mens scilicet ista,
 " Fontis inexhausti, pelagive simillima,
     semper
     "Suf-

” Sufficiet sibi, perpetuis ditissima venis.
” Saepius interea Regis conclavia visam
” Ipsa frequens, operamque dabo, ne forte diei,
” Aut noctis carpant aliquam fastidia partem;
” Ipsaque selectis ornabo Regia librīs
” Pulpita: Nam quantum Rex haec amet otia, novi;
” Inter adoratas populis felicibus Aulas,
” Quo non est, qui sceptrā gerat, sapientior alter,
” Non cingit diadema caput, quo doctius ullum.

Quanto Divorum hic incessit Curia plausu!

Visaque fatidicae effata probâsse Miner- vae.

At simul accendi magis hic certamina vidi

Caelicolum. Insignis, mirusque cuilibet ardor,

Et variare modum, & mentem divertere Regis.

" Telis, & cornu, & curvo spectabilis
 arcu,
 " Laeta suos offert arcus, sua tela Diana,
 " Alipedesque canum bigas, & quidquid
 opacis
 " Montibus, aut aluit densis Austrasia^s
 sylvis,
 Aut tacitis quidquid fluidum fecat aera
 pennis;
 Et colles, vallesque suum jus cedit in
 omnes,
 Omne nemus, lucos faciles, camposque
 patentes,
 Quaque fugax mollem notat ungula, &
 unguis arenam.
 Nympharum sed enim reliquias formo-
 sius agmen
 Conclamat: se posse aliquid dare Prin-
 cipe dignum:
 Areolasque suas certatim, & Dryades
 hortos

Jacta-

Jactavere suos, ac arte, atque ordine,
quercus,

Proceras platanos, & jussas crescere pi-
nos:

Prae-que-tulere suos fontes, lususque
suarum

Naiades undarum, quamvis sub judice
lis sit.

Res alias, aliae; sed enim fuit una
Dearum,

Principio mihi non satis agnita, Circi-
nus illi,

Linea rectifluens, & amissis, & aurea
trulla

Splendebant. Habitu, quales canden-
te pererrant

Caeruleae, roseae, flavaeque in marmore
venae:

Conjeci mox hisce notis, hac vestre, quod
esset

(Glyphen dixerunt Graii) pulcherrima
Glyphe:

Ædibus, ac templis Divum, Dea nata-
struendis.

Illa autem in tabulis, vario depicta co-
 lore,
 Sollicita dimensa manu, miſtosque Latinis
 Jonios imitata modos, legesque Corin-
 thi,
 Fana Deum, miras, turrita palatia, moles.
 Quae paries poseit, quaeve ornamenta
 lacunar,
 Mirandos portarum arcus, aditusque su-
 perbos,
 Immensasque operum facies monstrabat.
     At aedes
 Collectas, parvasque domos, campestria
     tecta,
 Hortensesque casas, ornabat gratia quæ-
     dam
 Major. Et in parvo major patet arsque,
     laborque.
 " Haec placuisse olim semper, semper
     que, docebat,
 " Otia munifico haec fore jucundissima
     Regi.
 " Ista suis Patrem populis, sanctumque
     Parentem
 " Ista docent. Hac arte suis aeraria cerdo
     " Cum

” Cum Dominis partitur inops. Sic per-
pete nummi

” Ad vulgus cursu remeant. Opulentia
floret

” Urbibus, & socors pagis arcetur ege-
stas.

” His regalem animum studiis, rebusque
teneri,

” Ista placent. Haec delectant. His ille
vacabit.

” His, si quae suberunt, curas. & taedia
pellet.

” Affensere Dii: sed enim quid? (maxi-
ma Juno

Ipsa Jovem proprius divinâ admotâ curuli
Alloquitur,) ” Quid quaeſo reieſt? quae
cauſa? supremam

” Nempe mali tanti vos præteriſſe me-
delam?

” Eſt aliud potius, ſummumque, unum-
que levamen,

” Certa ac una ſalus: eſt Filia, ⁷ Jupiter,
oli,

L 4

” Filia.

---

7. Maria Lefchinia Regina Galliae.

- " Filia, quā nihil haec vidi p̄aeſtantius
     aetas,
 " Quā nullus meliore Parens gavisus, &
     ævo,
 " Nullum, hoc, majus Opus, nullum Te
     dignius, istae
 " Formavēre manus. Nec fas erat, axe
     jacentem
 " Tellurem sub utroque, Pater tua dona
     latere ;
 " Attoniti ſpectant populi, gentesque re-
     motae
 " Primis ſublimem ſoliſ, ad culmina pri-
     mi
 " Eveſtam toto orbe, threni. Sic digna
     videri
 " Sic meruit pietas, & ſummi denique
     ſummae
 " Virtuti debetur honos. Posſitne pro-
     fundum
 " Vulnus, idemque recens vidui miteſcere
     Regis?
 " Quam vultus iſtos, haec ſi velit ora
     tueri?
 " Hanc frontem? hos oculos? quibus eſt
     nil carius illi?
 " Quid

" Quid differt? quid agit? quid propria
sponte moratur

" Gaudia? fatales heu deferat ocyus ar-
ces,

" Crudelemque locum. Quod non leni-
men? & ipsis

" Sentiet in lachrymis, quae non solatiae
tantum

" Praesentem aspiciat, qua scit se prole
beatum.

" Illi, & *amor populi* meruit qui jure vo-
cari,⁸

" Maximus & belli studiis, & pacis, at
una

" Cor, animusque tener, facilis pietate
moveri,

" Ac in carorum fortuna, & casibus, ipso

" Euryalo, Pylade, & Druso plus mitis,
amicos

" Rex gener amplexus parat. At non Bel-
ga,⁹ [revulsis

" Oce-

8. Ludovicus XV. Carus.

9. Bellum Gallicum in Germania & in Belgio tum
fervebat, Rexque Galliae ipsum ad Castra
profecturus divulgabatur.

- ” Oceani claustris, trepidus qui terret, in
armis
- ” Ad ripas Isalae ¹⁰talem adventare vi-
debit.
- ” Non talem, Austriacus vel clade fero-
cior ipsa,
- ” Spectabit, domitos toties dum perget
in hostes.
- ” Helluo, non talem, patrii sitiensque
cruoris,
- ” Qui nunquam propria satiat se caede
Britannus:
- ” Sed socero innata occurret dulcedine
comis;
- ” Lenis & interea meditatas exuet iras.
- ” Insuper aspectus cari augustique Ne-
potis,
- ” Insuper aspectus, cararumque oscula
Neptum!
- ” For-

---

10. Fluvius Belgii Batavici in Provincia Transsalana.
[Over-Yßl.]

” Fortior haec, quo non, majorque dolore
voluptas?

” Praeterea tenero quas non & Regia
Princeps ”

Delicias praebebit Avo? quae sola re-
perta

” Primo digna Proco, (manibus date lilia
plenis!)

” Borboniis stirpem aeternam, haeredes-
que datura,

” Cujus hymen, dum rite faces accendit
amoris,

” Extinguit taedas, prisique incendia
belli,

” Et stabili sociat Reges, ac foedere Re-
gna,

” Quam, quisquis spectarit, amet, laudet-
que, colatque.

” Reginæ, quae mille modis studiola, Pa-
trisque

” Devincit sibi pectus. Amat quam Gal-
lia supplex,

” Et miratur; Et est juveni dilecta marito,
Cen-

II. Regia Poloniae Princeps è Demo Saxonica. Ma-
ria Josepha Confois, Delphini.

* Conservare & Avo mentis sciet illa se-
 renum,
 " Maeroris sciet illa atras dissolvere nu-
 bes.
 " Jam paucis ego: sit magnus, sit durus,
     at inter
 " Divisus tot corda dolor, vim franget
     acutam".

Et Superi, & Superum Pater hoc me-
     liore steterunt.
 Consilio. Regi citius perferre jubetur
 Mercurius mandata Deum pennatus.
     Iterque
 Suadeat. Edoceat, quam illi bene cuncta
     precentur.
 Numina, quanta Diis ejus fit cura salutis.
 Inde redux: moneat (nondam si carcere
     clausi)
 Aeolios fratres mox ut toto aethere ce-
     dant;
 Flatibus ut placidis soli comitentur, &
     omnem
 Temperiem Zephyri spirent, auramque
     salubrem;

Phae-

Phœbe ¹² nocturnos paret, ut clarusque
diurnos

Phœbus equos. Cessent submotis nubi-
bus imbræ.

Haec dum ausculto libens, & agidum
talia cerno,

Insomnis, penitusque mihi vigil esse vi-
debar.

Sed subito rerum facies disparuit omnis.

Quod si somnus erat? (tua sunthaec mu-
nera Morpheu!) ¹³

Is somnus caelestis erat. Sed denique
veri

Somnia semper habent partem: Quid so-
mnia Vatum?

Ast tuus (o! inter Reges, Heroas &
inter

Summos, quos unquam geminus specta-
verat Orbis,

Accensende, diu variis exercite fatis,) ¹⁴

Haud istic, Rex, consiliis mitescet, at ipsa

Religione dolor. Promptus parere su-
premae

Eft

---

12. Phœbe, Luna; Phœbus, Sol.

13. Morpheus Somni filius.

Et animus legi, mens una tibique, Deo-
que.

Numinis imperio facilis, fine murmure,
fronte

Excipis immota tranquillus, Regibus ae-
què

Communes , aequè miseris mortalibus
ictus.

F I N I S.

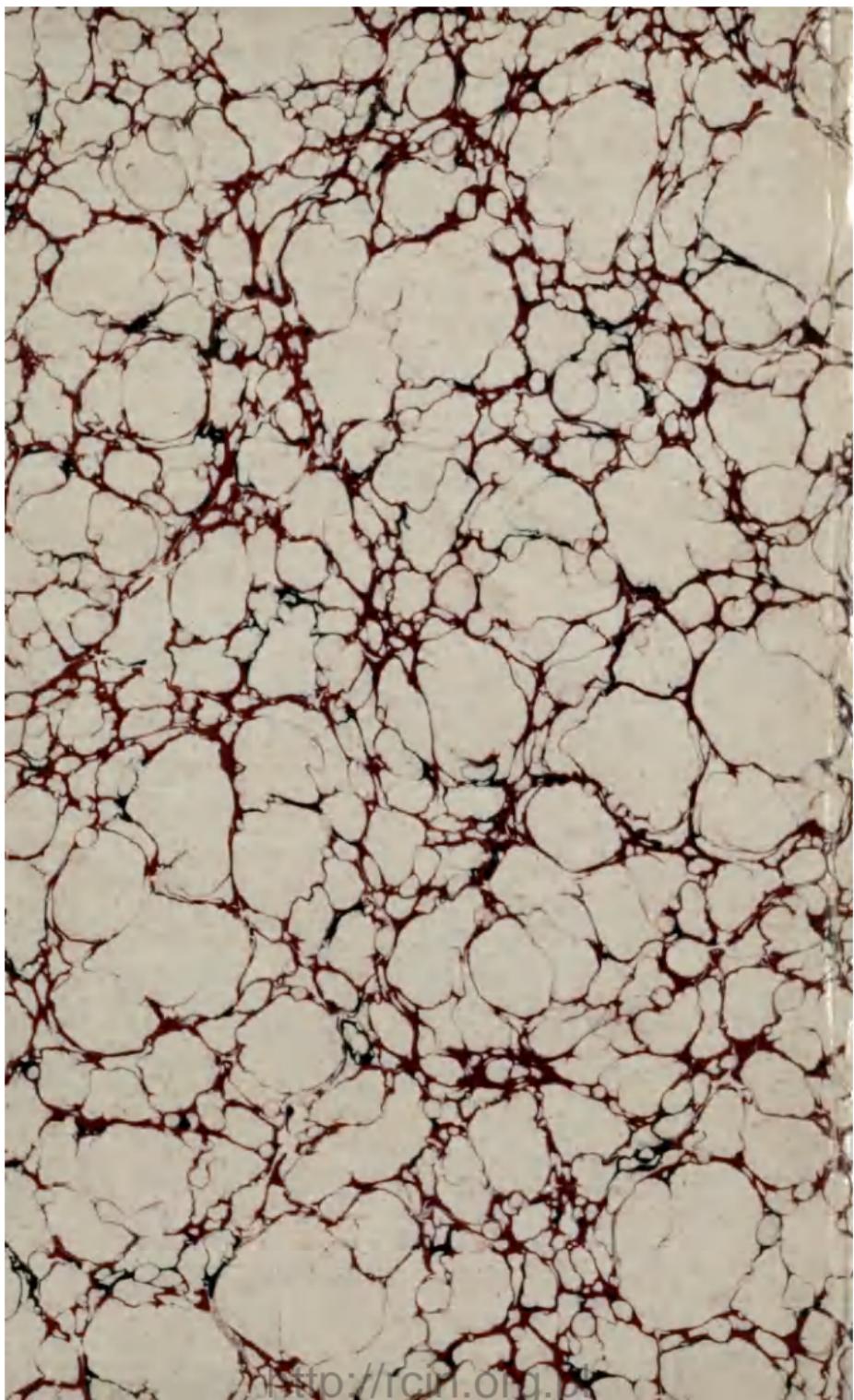

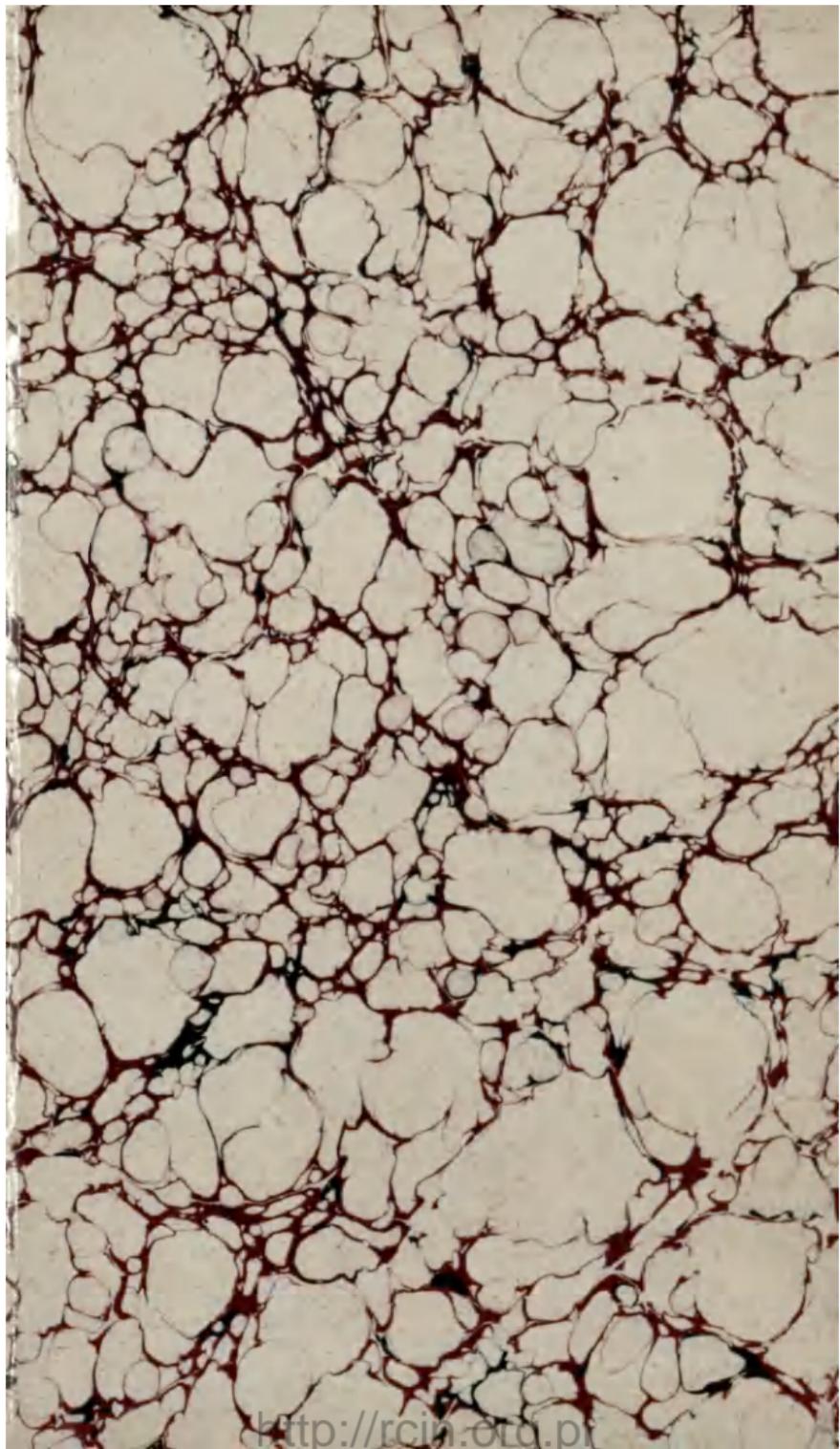

331

<http://rcin.org.pl>

B

XVII.1.331